

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP209/2016
din 29.07.2016

privind deșeurile

Publicat : 23.12.2016 în MONITORUL OFICIAL Nr. 459-471 art. 916 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[LP54 din 10.03.22, MO80-87/25.03.22 art.136; în vigoare 25.04.22](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește bazele juridice, politica de stat și măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică:

- a) efluenților gazoși emiși în atmosferă;
- b) terenurilor (in situ), inclusiv solurilor contaminate neexcavate și clădirilor legate permanent de sol;
- c) solurilor necontaminate și altor materiale naturale excavate în cadrul activităților de construcție, în cazul în care aceste materiale vor fi utilizate în stare naturală pe terenul de unde au fost excavate;
- d) deșeurilor radioactive;
- e) explozibililor dezafecți;
- f) materiilor fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (3) lit. b), paielor și altor materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sînt folosite în agricultură sau silvicultură ori pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(3) În măsura în care sînt reglementate prin alte acte legislative, se exclud din domeniul de

aplicare a prezentei legi următoarele:

a) apele uzate;

b) subprodusele de origine animală, inclusiv produsele transformate, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului ori a compostului;

c) cadavrele animalelor care au murit în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv ale animalelor care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sînt eliminate conform prevederilor legale sanitar-veterinare;

d) deșeurile care rezultă în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și depozitare a resurselor minerale, precum și cele rezultate din exploatarea carierelor.

(4) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor nu intră sub incidența prezentei legi în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sînt nepericuloase.

(5) Gestionarea anumitor categorii de deșeuri va fi reglementată prin alte acte legislative și prin actele normative aprobate de Guvern, elaborate în baza prezentei legi și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 2. Noțiuni

În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate au următoarele semnificații:

1) *autorizație de mediu pentru gestionarea deșeurilor* - act permisiv emis de autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, prin care se permite desfășurarea activităților de gestionare a deșeurilor conform prezentei legi;

2) *biodeșeuri* - deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul și care sînt compatibile cu deșeurile provenite de la întreprinderile de prelucrare a produselor alimentare;

3) *broker* - orice persoană fizică sau juridică care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

4) *cele mai bune tehnici disponibile (BAT)* - stadiul cel mai avansat și mai eficient înregistrat în dezvoltarea activităților și a metodelor de operare a acestora, care demonstrează posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de autorizare în scopul prevenirii poluării, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său:

a) *tehnici* - se referă deopotrivă la tehnologia utilizată și la modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată, precum și la scoaterea din funcțiune a acesteia și, după caz, la remedierea amplasamentului, potrivit legislației în domeniul expertizei ecologice;

b) *disponibile* - se referă la acele tehnici care sînt dezvoltate la un nivel care permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv în condiții economice și tehnice viabile, luîndu-se în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sînt sau nu utilizate ori realizate la nivel

național, atît timp cît acestea sînt accesibile operatorului în condiții acceptabile;

c) *cele mai bune* – se referă la cele mai eficiente tehnici pentru atingerea unui nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său;

5) *colectare* – strîngerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;

6) *colectare separată* – colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat, în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

7) *comerciant* – orice persoană fizică sau juridică care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv comercianții care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

8) *depozit de deșeuri* – amplasament de evacuare a deșeurilor pentru depozitarea lor pe sau în pămînt (în subsol), care include:

- spații interne pentru evacuarea deșeurilor (un producător de deșeuri își construiește propriul depozit pentru evacuarea deșeurilor la locul de producție); și

- amplasamente permanente (pentru o perioadă mai lungă de un an), care sînt utilizate pentru depozitarea temporară a deșeurilor.

Depozitul de deșeuri nu include:

- a) locuri unde deșeurile sînt descărcate pentru a permite pregătirea acestora pentru transportul ulterior în scopul recuperării, tratării sau evacuării în altă parte;

- b) locuri de depozitare a deșeurilor înainte de recuperare în scopul tratării, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, în general, sau înainte de evacuare, pentru o perioadă de cel mult un an;

9) *deșeu* – orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă sau are intenția ori obligația să îl arunce;

10) *deșeuri municipale* – deșeuri provenite din gospodărie și deșeurile similare care provin din activități comerciale, industriale și administrative, menționate la poziția 20 din Lista deșeurilor, aprobată de Guvern;

11) *deșeuri periculoase* – orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase specificate în anexa nr. 3;

12) *deținător de deșeuri* – producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică care se află în posesia acestora;

13) *eliminare* – orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa nr. 1 stabilește o listă a operațiunilor de eliminare;

14) *evaluarea ciclului de viață* – evaluarea, în legătură cu un produs, a efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, precum și utilizarea energiei și materiilor prime și a deșeurilor produse din oricare dintre activitățile menționate;

15) *gestionarea deșeurilor* – colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supravegherea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;

16) *pregătirea pentru reutilizare* – operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sînt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratare;

17) *prevenire* – măsuri luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea ciclului de viață a acestora;

b) efectele nocive ale deșeurilor asupra mediului și sănătății populației; sau

c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

18) *producător de deșeuri* – orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pretratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;

19) *reciclare* – orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sînt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere;

20) *recuperare* – orice operațiune prin care se regenerează/se obține din nou un material sau o substanță care altfel s-ar pierde;

21) *regenerarea uleiurilor uzate* – orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

22) *reutilizare* – orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sînt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

23) *tratare* – operațiuni de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

24) *uleiuri uzate* – toate uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici, sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial;

25) *valorificare* – orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sînt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi sau în economie în general. Anexa nr. 2 stabilește o listă a operațiunilor de valorificare a deșeurilor.

Articolul 3. Ierarhia deșeurilor și modalitatea aplicării

acesteia

(1) Ierarhia deșeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de ordine a

priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, inclusiv valorificarea energetică;
- e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum este prevăzută la alin. (1), și respectarea acesteia sînt obligatorii pentru toți subiecții implicați în gestionarea deșeurilor, asigurînd prevenirea generării deșeurilor și gestionarea eficientă și eficace a deșeurilor, astfel încît să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului.

(3) În sensul prevederilor alin. (2), pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului asigură un proces transparent de elaborare a legislației și a politicilor în domeniul gestionării deșeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional.

(5) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului ia în considerare principiile generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 4.

(6) Producătorii de deșeuri, indiferent de forma juridică de organizare (întreprindere, organizație, instituție publică și de menire socioculturală), care dețin mai mult de 10 angajați, pe lângă obligațiile menționate în prezenta lege, elaborează și implementează acțiuni de prevenire a generării deșeurilor și aplică ierarhia de gestionare a acestora, inclusiv acțiuni de colectare separată a deșeurilor generate de propria activitate. În cazul instituțiilor de asistență medicală, prevederile prezentului alineat se aplică indiferent de numărul de angajați.

Articolul 4. Protecția mediului și a sănătății populației

Gestionarea deșeurilor se realizează prin metode și procedee ce nu poluează mediul și nu pun în pericol sănătatea populației, iar autoritățile competente, conform prezentei legi, controlează activitățile de valorificare și eliminare a deșeurilor, urmărind ca acestea:

- a) să nu prezinte riscuri pentru apă, aer, sol, floră și faună;
- b) să nu producă poluare fonică sau miros neplăcut;
- c) să nu afecteze peisajele sau zonele protejate.

Articolul 5. Subproduse

Pentru ca o substanță sau un obiect, care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia, să nu fie considerat deșeu în sensul art. 2 pct. 9), dar

să fie considerat subprodus, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau obiectului respectiv este sigură;
- b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și
- d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele pertinente privind producția, protecția mediului și a sănătății populației pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

Articolul 6. Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 și îndeplinesc următoarele criterii specifice:

- a) substanța sau obiectul rezultat se utilizează în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă normele aplicabile produselor; și
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) Criteriile specifice pentru încetarea statutului de deșeu se stabilesc în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare a anumitor categorii de deșeuri, precum agregatele, hîrtia, sticla, metalele, anvelopele și textilele, luîndu-se în considerare eventualele efecte negative asupra mediului ale substanței sau produsului în cauză, inclusiv valoarea-limită pentru poluanți.

(3) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alin. (1) și (2) din prezentul articol încetează de asemenea să mai fie considerate deșeuri, în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de actele normative aprobate de Guvern, în cazul în care îndeplinesc cerințele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deșeuri menționate la art. 49-51, 54, 60 și 61.

(4) Deținătorul de deșeuri prezintă autorității administrative cu funcții de reglementare în domeniul gestionării deșeurilor, menționată la art. 10 alin. (1), solicitarea privind încetarea statutului de deșeu în conformitate cu prevederile alin. (1)-(3) din prezentul articol, în modul stabilit de Guvern.

Articolul 7. Lista deșeurilor

(1) Lista deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se elaborează și se actualizează periodic de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și se aprobă de Guvern.

(2) Lista deșeurilor este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos.

(3) Includerea unei substanțe sau a unui obiect în Lista deșeurilor nu înseamnă că acestea se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect se consideră ca fiind deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la art. 2 pct. 9).

(4) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice, indiferent de genul de activitate, tipul de proprietate și forma juridică de organizare, de sursa de finanțare, inclusiv autoritățile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, sînt obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat din propria activitate în codurile din Lista deșeurilor conform actelor normative aprobate de Guvern.

(5) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează, potrivit Listei deșeurilor, sub două coduri diferite, în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase (codurile marcate cu asterisc), încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante.

(6) Laboratorul de referință, stabilit de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor.

(7) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sînt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și de eliminare a acestora.

(8) În baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri menționați la alin. (4) și (7) din prezentul articol, autoritatea administrativă menționată la art. 10 alin. (1) consideră că un deșeu este periculos, chiar dacă acesta nu figurează în Lista deșeurilor, atunci cînd acesta prezintă una sau mai multe din proprietățile specificate în anexa nr. 3.

(9) În cazul în care Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului constată, în baza analizelor de laborator sau a studiilor de fezabilitate, că un deșeu care se clasifică în lista deșeurilor ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietățile specificate în anexa nr. 3, acesta se consideră ca fiind nepericulos.

(10) Se interzice reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decît nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

Capitolul II

COMPETENȚA AUTORITĂȚILOR ADMINISTRAȚIEI

PUBLICE CENTRALE ȘI LOCALE

Articolul 8. Competența Guvernului Guvernul:

- a) realizează obiectivele și stabilește direcțiile prioritare în domeniul gestionării deșeurilor;
- b) aprobă Strategia națională de gestionare a deșeurilor și Programul național pentru gestionarea deșeurilor;
- c) aprobă actele normative în domeniul gestionării deșeurilor pentru asigurarea implementării

prezentei legi, inclusiv metodologia de calculare a tarifelor în acest domeniu;

d) determină modalitatea de gestionare a unor categorii de deșeuri, inclusiv a celor periculoase, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale legislației internaționale;

e) în cazul în care autoritățile administrației publice locale nu-și dau acordul în termen de 3 luni din momentul sesizării acestora, ia deciziile definitive pentru amplasarea obiectelor regionale de importanță națională privind valorificarea, tratarea, reciclarea, eliminarea, depozitarea sau înhumarea deșeurilor, cu condiția respectării cerințelor de mediu, conform Legii exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488-XIV din 8 iulie 1999, și a altor cerințe de ordin social.

Articolul 9. Atribuțiile Ministerului Agriculturii,

Dezvoltării Regionale și Mediului

(1) Autoritatea competentă căreia îi revin atribuții și responsabilități în ceea ce privește regimul gestionării deșeurilor este Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

(2) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului:

a) elaborează, pregătește spre aprobare și coordonează realizarea documentelor de politici prevăzute la art. 8 lit. b) și implementarea tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) inițiază și asigură elaborarea, promovarea spre aprobare și coordonarea realizării actelor legislative și actelor normative ale Guvernului în domeniul gestionării deșeurilor;

c) dirijează metodologic organizarea evaluării impactului asupra mediului evaluării strategice de mediu și a expertizei ecologice de stat;

d) asigură monitorizarea, prin intermediul autorităților administrative subordonate, a impactului asupra factorilor de mediu cauzat de deșeuri și deduce indicatorii de gestionare a deșeurilor;

e) constituie, prin intermediul autorității administrative din subordine, punctul de legătură pentru comunicarea și cooperarea cu Agenția Europeană de Mediu în ceea ce privește legislația privind deșeurile și indicatorii de gestionare a acestora;

f) constituie autoritate competentă, punct oficial de contact și punct focal pentru tratatele internaționale de mediu cu privire la gestionarea deșeurilor la care Republica Moldova este parte;

g) asigură coordonarea procesului de stabilire a instrumentelor economice pentru reducerea efectelor negative cauzate de deșeuri pentru mediu, inclusiv a procesului de elaborare, operare și emitere a deciziei de eliberare a garanției financiare stabilite pentru acoperirea costurilor de finanțare a operațiunilor de colectare, tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor de produse supuse unui regim de răspundere extinsă a producătorului;

h) examinează și aprobă planurile anuale de acțiuni ale autorităților administrative subordonate în ceea ce privește supravegherea și controlul gestionării deșeurilor, de asemenea monitorizează implementarea acestora;

i) prezintă și asigură Guvernul cu informații privind implementarea documentelor de politici menționate la lit. a) și cu informații privind gestionarea deșeurilor și starea mediului în raport cu

gestionarea deșeurilor;

j) contribuie la colectarea și diseminarea informației privind generarea deșeurilor și măsurile de gestionare a acestora, inclusiv în context transfrontalier, și asigură accesul publicului la informație conform prevederilor art. 38;

k) organizează, împreună cu alte autorități publice și cu organizațiile neguvernamentale, programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor;

l) asigură colaborarea administrativă și schimbul de informații cu alte state și organizații internaționale în domeniul gestionării deșeurilor, precum și raportarea în cadrul tratatelor internaționale de mediu cu privire la gestionarea deșeurilor la care Republica Moldova este parte conform procedurilor de raportare și comunicații stabilite în cadrul acestora;

m) constituie posesorul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor” (denumit în continuare – SIA MD), menționat la art. 33 și asigură condițiile juridice, organizatorice și financiare pentru crearea acestuia.

Articolul 10. Atribuțiile autorităților administrative

din subordinea Ministerului Agriculturii,

Dezvoltării Regionale și Mediului în

domeniul gestionării deșeurilor

(1) Agenția de Mediu exercită următoarele atribuții:

a) participă la promovarea politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor;

b) asigură implementarea sistemului integrat de gestionare a deșeurilor;

c) participă la elaborarea și implementarea strategiilor de gestionare a deșeurilor și a programelor speciale de prevenire și pronosticare a formării deșeurilor, precum și de combatere și lichidare a focarelor de stocuri de deșeuri periculoase;

d) participă la elaborarea și avizarea proiectelor de acte normative privind gestionarea deșeurilor;

e) participă la implementarea tratatelor și acordurilor internaționale ce țin de gestionarea deșeurilor și transportarea peste frontieră a acestora;

f) colaborează, în limitele competenței, pe probleme de gestionare a deșeurilor, cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu Academia de Științe a Moldovei cu instituții de cercetări științifice, cu instituțiile de învățământ și asociațiile obștești de profil, cu alte persoane juridice de drept public sau privat, precum și cu persoane fizice;

g) organizează, în limitele competenței, seminare, conferințe la nivel național și regional, instruirea cadrelor, agenților economici și informarea publicului pe probleme ce țin de gestionarea deșeurilor;

h) examinează documentația privind evaluarea impactului asupra mediului și emite acordul de mediu pentru proiecte publice și private, inclusiv pentru activitățile planificate ce țin de gestionarea deșeurilor;

i) efectuează expertiza ecologică de stat a proiectelor de documente de politici, a actelor normative în domeniul gestionării deșeurilor și documentației de proiect și planificare pentru construcția sau reconstrucția întreprinderilor și altor obiecte generatoare de deșeuri, precum și pentru obiectele ce țin de infrastructura de gestionare a deșeurilor;

j) asigură eliberarea, suspendarea, prelungirea sau retragerea, conform art. 25, a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, inclusiv pentru dotarea și disponibilitatea permanentă a instalațiilor portuare;

k) eliberează documentele de notificare la transportarea peste frontieră a deșeurilor, conform actelor normative aprobate de Guvern;

l) asigură stabilirea țințelor de colectare separată și reciclare pentru deșeurile de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, conform prezentei legi și actelor normative aprobate de Guvern;

m) este deținătorul SIA MD și asigură ținerea acestuia.

(2) Inspectoratul pentru Protecția Mediului exercită următoarele atribuții:

a) exercită controlul și supravegherea de stat a gestionării deșeurilor, inclusiv a deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, exercită controlul în domeniile de activitate economică asupra respectării prevederilor prezentei legi și ale actelor normative de către instituții, organizații, agenții economici, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, și de către persoanele fizice, inclusiv străine;

b) exercită controlul de stat privind respectarea de către instituții, organizații și agenții economici a limitelor de depozitare a deșeurilor, a țințelor de colectare separată și reciclare a diferitor fluxuri de deșeuri și a deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului;

c) ține evidența și efectuează inventarieri la agenți economici, instituții și organizații privind formarea, valorificarea și eliminarea deșeurilor, precum și stocurile de deșeuri păstrate;

d) suspendă, total sau parțial, potrivit procedurii prevăzute de Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, activitatea agenților economici în caz de depistare a încălcărilor foarte grave ale reglementărilor privind gestionarea deșeurilor, dacă acestea pot conduce la poluarea mediului;

e) constată și examinează contravenții și aplică sancțiuni conform Codului contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008 și înaintează acțiuni pentru recuperarea prejudiciului cauzat mediului ca urmare a încălcării prevederilor actelor legislative și normative în cadrul desfășurării activității.

Articolul 11. Atribuțiile autorităților administrației publice locale

(1) În vederea implementării legislației în domeniul gestionării deșeurilor, autoritățile administrației publice locale, în limita resurselor financiare aprobate în acest scop de către consiliul local pe anul bugetar respectiv, realizează următoarele activități:

a) crearea unui sistem eficient de colectare, de asigurare etapizată a condițiilor pentru colectare separată și de transportare a deșeurilor și stabilirea modului de funcționare a acestuia, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale altor acte normative;

b) alocarea terenurilor necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, inclusiv pentru colectarea deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, dotarea acestora cu containere specifice tipurilor de deșeuri, precum și funcționalitatea acestora;

d) amenajarea unor spații speciale pentru depozitarea deșeurilor colectate separat, dimensionate corespunzător, pentru a asigura protecția mediului și a sănătății populației;

e) depozitarea deșeurilor municipale doar în locurile special amenajate în corespundere cu documentația de urbanism;

g) evidența datelor și informațiilor privind deșeurile și gestionarea deșeurilor municipale colectate de la populație, de la unitățile comerciale și instituții, în bază de contract, raportînd anual aceste date, prin intermediul operatorilor de gestionare a deșeurilor municipale, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului în conformitate cu metodologia de ținere a evidenței și de transmitere a informației, aprobată de Guvern.

(2) Autoritățile administrației publice locale contribuie, în limitele competențelor stabilite de prezenta lege, la stabilirea unui sistem de management integrat al deșeurilor la nivel regional și asigură cooperarea regională în vederea constituirii asociațiilor regionale de management al deșeurilor.

Capitolul III

CERINȚE GENERALE PRIVIND GESTIONAREA

DEȘEURILOR

Articolul 12. Responsabilitatea extinsă a producătorilor

(1) Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte tipuri de valorificare a deșeurilor, persoanele fizice sau juridice (producătorul produsului) care, la nivel profesional, proiectează, produc, prelucreează, tratează, vînd și/sau importă produsele menționate la alin. (14) sînt supuse regimului de responsabilitate extinsă a producătorului.

(2) Responsabilitatea extinsă a producătorului reprezintă totalitatea de obligații impuse producătorilor, fie individual, fie colectiv, pentru recuperarea și valorificarea sau reciclarea produselor scoase din uz. Activitățile pentru aplicarea responsabilității extinse a producătorului vizează măsurile de acceptare a produselor returnate și a deșeurilor care rămîn după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și asigurarea financiară pentru aceste activități.

(3) Activitățile pentru aplicarea responsabilității extinse a producătorului trebuie să fie însoțite de măsurile necesare pentru a încuraja atît proiectarea ecologică și producerea de produse, cît și utilizarea componentelor și materialelor care au un impact redus asupra mediului și care generează o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare, precum și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu respectarea prevederilor art. 3 și 4. Prezența substanțelor periculoase în produsele menționate la alin. (14), supuse în mod prioritar reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, precum mercurul, cadmiul, plumbul, cromul hexavalent, bifenilii polibromurați, eterii de difenil polibromurați și substanțele ce distrug stratul de ozon, inclusiv hidroclorofluorocarburile, este reglementată prin prezenta lege și prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern.

(4) Măsurile menționate la alin. (2) trebuie să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sînt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări ce nu poluează mediul.

(5) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sînt obligați:

a) să asigure, conform cerințelor aprobate de Guvern, etichetarea și marcarea produselor și utilizarea simbolurilor care indică faptul că produsul face obiectul unei colectări separate, fiind interzisă eliminarea acestuia;

b) să asigure organizarea și funcționarea sistemelor individuale sau colective de gestionare a respectivelor fluxuri de deșeuri;

c) să se înregistreze în SIA MD, prin transmiterea unei liste de documente necesare registratorului, desemnat de proprietarul registrului format în SIA MD;

d) să asigure evidența, începînd cu data intrării în vigoare a prezentei legi, a punerii la dispoziție pe piață a produselor pe o perioadă de 5 ani, raportînd anual autorității de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață în cazul onorării responsabilității extinse a producătorului în mod individual. La prezentarea dovezii de membru al unui sistem colectiv, această responsabilitate va fi onorată de către un sistem colectiv;

e) să prezinte dovada unui sistem individual sau să certifice calitatea de membru al unui sistem colectiv de colectare, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri;

f) să deruleze programe educaționale și de informare/conștientizare privind colectarea și tratarea produselor ce au devenit deșeuri;

g) să asigure, în mod individual sau prin intermediul sistemelor colective, realizarea țintelor de colectare și reciclare a produselor ce au devenit deșeuri, stabilite de Guvern.

(6) Distribuitorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sînt obligați:

a) să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, deținută de Agenția de Mediu;

b) să asigure, începînd cu data intrării în vigoare a prezentei legi, evidența plasării pe piață a produselor pe o perioadă de 5 ani precedenți și să raporteze anual autorității de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață.

(7) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului își onorează în mod individual obligațiile stipulate în acest articol și prezintă autorității de reglementare dovada existenței sistemelor individuale de preluare gratuită și colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri.

(8) În cazul în care producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului își onorează obligațiile stipulate în acest articol în mod colectiv, prin aderarea la un sistem colectiv, responsabilitatea individuală va fi subsidiară responsabilității sistemului colectiv, aceștia fiind responsabili de colectarea separată a produselor ce au devenit deșeuri, de asigurarea țintelor de reciclare, valorificare și eliminare în condiții sigure pentru mediu a produselor ce au

devenit deșeuri, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. Sistemele colective care acționează în numele producătorilor se autorizează de Agenția de Mediu conform art. 25.

(9) Sistemele colective care acționează în numele producătorilor de echipamente electrice și electronice și de vehicule sînt obligate să constituie un comision, în baza garanțiilor financiare prezentate de producători, care să acopere sumele necesare finanțării operațiunilor de colectare, tratare, valorificare și eliminare nepoluante a deșeurilor de echipamente electrice și electronice generate în gospodăriile private și a vehiculelor scoase din uz, provenite de la produsele introduse pe piața națională de către producătorii care au aderat la sistemul colectiv și care și-au încetat activitatea. Modalitățile de calcul și gestionare a garanției financiare se stabilesc prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern.

(10) La elaborarea măsurilor privind aplicarea responsabilității extinse a producătorului menționate la alin. (2), Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului ia în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică a acestor masuri, efectele globale asupra mediului și a sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(11) În scopul evaluării performanțelor atinse în colectarea, tratarea, valorificarea sau eliminarea produselor ce au devenit deșeuri, Agenția de Mediu menține și actualizează Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, care este parte componentă a SIA MD.

(12) Informația despre activitățile producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, care vizează acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămîn după utilizarea respectivelor produse, caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru acestea, este pusă în mod obligatoriu la dispoziția publicului.

(13) Regimul de responsabilitate extinsă a producătorului este aplicat fără a aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor, prevăzută la art. 18 alin. (1), și legislației specifice existente privind fluxul de deșeuri și produse.

(14) În scopul promovării responsabilității extinse a producătorului, prioritar vor fi supuse acestor reglementări următoarele produse:

- a) baterii și acumulatori;
- b) echipamente electrice și electronice;
- c) vehicule;
- d) uleiuri;
- e) ambalaje.

(15) Mecanismul de implementare a responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate la alin. (14) se stabilește prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern.

Articolul 13. Valorificarea deșeurilor

(1) Producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația valorificării acestora cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (1)–(3) și art. 4.

(2) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri sînt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hîrtie, sticlă, metal și plastic.

(3) Unitățile și întreprinderile autorizate, conform art. 25, pentru activitatea de colectare și transportare a deșeurilor asigură colectarea separată a deșeurilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, fără amestecarea acestora.

(4) Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea populației și deteriorării calității mediului;

b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera poluarea mediului sau care ar prezenta riscuri asupra sănătății populației;

c) să folosească cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor;

d) să îndeplinească cerințele minime de tratare a deșeurilor rezultate în urma utilizării produselor menționate la art. 12 alin. (14) lit. a)–c), stabilite de Guvern.

(5) Programul național pentru gestionarea deșeurilor, avînd la bază prevederile art. 3 și 4, include operațiuni de valorificare a tuturor deșeurilor prin metode care nu pun în pericol mediul și sănătatea populației.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1)–(4), în scopul facilitării sau îmbunătățirii valorificării, deșeurile sînt păstrate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

Articolul 14. Reutilizarea și reciclarea deșeurilor

(1) Pentru respectarea prevederilor prezentei legi și asigurarea unui înalt nivel de eficiență a folosirii resurselor se stabilesc următoarele obiective ale politicii de stat:

a) pînă în 2018 – introducerea sistemelor de colectare separată a hîrtiei, sticlei, metalelor și maselor plastice cu respectarea art. 13 alin. (6);

b) pînă în 2020 – pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hîrtia, sticla, metalele și masele plastice provenind din produsele casnice și, eventual, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sînt similare deșeurilor care provin din consumul casnic, se mărește la un nivel minim de 30% din masă totală;

c) pînă în 2020 – pregătirea pentru reutilizare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere, care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte substanțe, deșeuri nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale, se mărește la un nivel minim de 55% din masa totală.

(2) Programul național pentru gestionarea deșeurilor aprobat de Guvern conține măsurile

corespunzătoare pentru a promova:

a) reutilizarea produselor și activitățile de pregătire pentru reutilizare, în special prin măsuri de stimulare a creării unor rețele de reparare și reutilizare și prin sprijinirea acestora, prin utilizarea instrumentelor economice și a criteriilor referitoare la achizițiile publice, prin obiective cantitative stabilite de acte normative aprobate de Guvern;

b) reciclarea de înaltă calitate și introducerea, în acest scop, a sistemelor de colectare separată a deșeurilor, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, iar aceste sisteme respectă standardele de calitate stabilite pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare.

(3) În scopul atingerii obiectivelor politicii de stat prevăzute la alin. (1), autoritățile/instituțiile publice și alte entități responsabile, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația:

a) începînd cu data intrării în vigoare a prezentei legi, să asigure inițierea activităților de introducere a sistemelor de colectare separată conform alin. (1) lit. a);

b) să realizeze activitățile de reutilizare și reciclare a deșeurilor în conformitate cu obiectivele specificate la alin. (1) lit. b) și c).

(4) La fiecare trei ani, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în colaborare cu celelalte autorități implicate în gestionarea deșeurilor, înaintează Guvernului rapoarte privind stadiul îndeplinirii obiectivelor, în conformitate cu art. 36. În cazul neîndeplinirii obiectivelor, acest raport include motivele eșecului respectiv și măsurile pe care autoritățile implicate le inițiază în vederea îndeplinirii obiectivelor.

Articolul 15. Eliminarea deșeurilor

(1) În cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la art. 13, nu are loc, toate deșeurile sînt supuse operațiunilor de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la art. 4 privind protecția mediului și sănătatea populației.

(2) Unitățile și întreprinderile autorizate conform art. 25 pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații:

a) să asigure eliminarea, în totalitate, a deșeurilor care le sînt încredințate;

b) să folosească cele mai bune tehnologii disponibile și care nu implică costuri excesive;

c) să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții corespunzătoare, cu acordul autorităților competente, conform art. 24;

d) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile permise de autoritățile competente prevăzute la art. 24 și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea și aruncarea deșeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.

Articolul 16. Depozitarea deșeurilor

(1) Cerințele față de depozitarea deșeurilor urmăresc respectarea procedurilor de prevenire

sau reducere a efectelor negative asupra mediului pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață a depozitului de deșeurilor, ce include proiectarea, construcția, exploatarea și închiderea depozitului.

(2) Activitățile de depozitare a deșeurilor menționate la alin. (1) se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Regulamentului privind depozitarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

(3) Proiectarea și construcția depozitelor de deșeurilor, precum și exploatarea sistemelor ingineresti ale depozitelor se efectuează în conformitate cu normele în construcții și actele permissive de mediu.

(4) În funcție de natura deșeurilor, depozitele de deșeurilor se clasifică în următoarele categorii:

- a) depozite de deșeurilor periculoase;
- b) depozite de deșeurilor nepericuloase;
- c) depozite de deșeurilor inerte.

(5) Nu sînt acceptate pentru depozitare următoarele deșeurilor:

- a) deșeurilor lichide;
- b) deșeurilor explozive, corozive, oxidante, foarte inflamabile sau inflamabile, astfel cum sînt definite în anexa nr. 3;
- c) deșeurilor periculoase medicale sau alte deșeurilor clinice periculoase de la unități medicale sau veterinare cu proprietatea HP9, astfel cum sînt definite în anexa nr. 3;
- d) toate tipurile de anvelope uzate, întregi sau tăiate, cu excepția anvelopelor folosite ca materiale de construcții;
- e) orice alt tip de deșeu care nu satisface cerințele Regulamentului privind depozitarea deșeurilor.

(6) Depozitarea deșeurilor este permisă doar în cazul deținerii autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată în conformitate cu prevederile art. 25.

(7) Operatorul depozitului este responsabil de întreținerea, supravegherea, monitorizarea și controlul postînchidere al depozitului și este obligat:

1) la exploatarea depozitului de deșeurilor, să asigure instituirea unui sistem de automonitorizare tehnologică și de automonitorizare a calității factorilor de mediu și să suporte costurile acestuia;

2) să raporteze în cadrul SIA MD după cum urmează:

- a) anual – despre tipurile și cantitățile de deșeurilor eliminate;
- b) semestrial – despre datele înregistrate în urma monitorizării depozitului de deșeurilor, pentru a demonstra conformitatea cu prevederile din autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor, precum și pentru a demonstra stadiul îndeplinirii măsurilor din programul pentru conformare; și
- c) în cel mult 12 ore de la constatare, în cadrul programului de monitorizare, despre orice

efecte ecologice negative;

3) să își constituie un fond pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, care va servi dovadă a garanției financiare necesare pentru remedierea unor deficiențe de construcție sau care au apărut în timpul operării ori pentru despăgubirile în caz de accidente determinate de activitatea depozitului.

(8) Închiderea unui depozit de deșeuri se efectuează conform procedurilor stabilite în Regulamentul privind depozitarea deșeurilor

Articolul 17. Incinerarea și coîncinerarea deșeurilor

(1) Amplasarea pe teritoriul Republicii Moldova a instalațiilor de incinerare și de coîncinerare a deșeurilor și efectuarea operațiunilor de incinerare și de coîncinerare a deșeurilor se restricționează, se reglementează și se realizează în condiții controlate riguros, conform cerințelor stabilite de prezenta lege și ale actelor normative aprobate în temeiul acesteia.

(2) În sensul prezentului articol:

a) instalație de incinerare a deșeurilor prezintă orice unitate tehnică staționară sau mobilă și echipament destinate tratării termice a deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii generate în urma combustiei, prin incinerarea prin oxidare, precum și prin orice alt procedeu de tratare termică, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele rezultate în procesul tratării să fie incinerate ulterior;

b) instalație de coîncinerare a deșeurilor prezintă orice unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei scop principal este generarea de energie sau producerea de produse materiale și care utilizează deșeuri drept combustibil uzual sau suplimentar sau în care deșeurile sunt tratate termic în vederea eliminării lor prin incinerarea prin oxidare, precum și prin alte procedee de tratare termică, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele care rezultă în urma tratării să fie incinerate ulterior.

(3) Instalațiile de incinerare și de coîncinerare a deșeurilor menționate la alin. (2) includ:

a) toate liniile de incinerare sau de coîncinerare;

b) instalațiile de recepție, de stocare și de tratare prealabilă a deșeurilor existente pe amplasament;

c) sistemele de alimentare cu deșeuri, combustibil și aer;

d) cazanele;

e) instalațiile de tratare a gazelor reziduale;

f) instalațiile de tratare sau de stocare pe amplasament a reziduurilor și a apelor uzate;

g) coșurile de fum cu filtru;

h) aparatele și sistemele de control ale operațiunilor de incinerare sau de coîncinerare;

i) aparatele și sistemele de înregistrare și monitorizare a condițiilor de incinerare sau de coîncinerare.

(4) Pentru asigurarea prevenirii sau minimizării, la etapele inițiale, a impactului negativ asupra mediului și sănătății populației, planificarea activităților de incinerare și de co-incinerare a deșeurilor se realizează în conformitate cu Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

(5) Proiectarea și construcția instalațiilor de incinerare și de co-incinerare a deșeurilor și exploatarea sistemelor ingineresti ale acestora se efectuează în conformitate cu normele în construcții și cu actele permise de mediu.

(6) Livrarea și recepționarea deșeurilor la instalațiile de incinerare sau de co-incinerare a deșeurilor sînt efectuate cu respectarea măsurilor de precauție care asigură prevenirea sau limitarea poluării aerului, solului, apelor de suprafață și a celor subterane și a altor efecte negative asupra mediului și sănătății populației, stabilite prin Regulamentul privind incinerarea deșeurilor, aprobat de către Guvern.

(7) Condițiile pentru incinerarea și co-incinerarea deșeurilor trebuie să corespundă cerințelor prevăzute de legislația de mediu, de prezenta lege și de Regulamentul privind incinerarea deșeurilor.

(8) Incinerarea și co-incinerarea deșeurilor sînt permise doar în cadrul unităților autorizate pentru acest scop de către Agenția de Mediu, conform prevederilor art. 25.

(9) Incinerarea deșeurilor trebuie să consistă din recuperarea căldurii generate în urma combustiei, cu producerea concomitentă a energiei numai atunci cînd:

a) deșeurile nu necesită combustibil adițional pentru incinerare după aprinderea acestora;

b) capacitatea minimă de căldură degajată de deșeuri, fără adăugarea altor substanțe în procesul de co-incinerare a deșeurilor, cu producerea concomitentă a energiei se egalează în medie cu 11000 kJ/kg. Această condiție nu trebuie să se aplice deșeurilor din surse regenerabile (lemn, paie etc.);

c) eficiența de incinerare este de minimum 75%;

d) căldura degajată se folosește pentru necesități interne sau pentru necesitățile terței părți.

(10) Emisiile în aer și în apă provenite de la instalațiile de incinerare și de co-incinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute de Regulamentul privind incinerarea deșeurilor.

(11) Operatorul instalației de incinerare sau de co-incinerare a deșeurilor este obligat să asigure monitorizarea continuă a emisiilor substanțelor periculoase în aer și în apă, conform cerințelor stabilite în Regulamentul privind incinerarea deșeurilor.

(12) Pe teritoriul Republicii Moldova sunt interzise incinerarea și co-incinerarea anvelopelor uzate, întregi sau tăiate.

Articolul 18. Obligațiile gestionarilor de deșeuri

(1) Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor revine după cum urmează:

a) producătorul inițial sau alt deținător de deșeuri are obligația să asigure efectuarea operațiunii de tratare a deșeurilor prin mijloace proprii sau prin transferarea deșeurilor în vederea efectuării acestei operațiuni unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de

tratare a deșeurilor ori unei unități publice sau private de colectare a deșeurilor, cu respectarea art. 3 și 4;

b) producătorii și deținătorii de deșeuri își organizează sistemul propriu de tratare/eliminare a deșeurilor dacă deșeurile nu pot fi preluate de unități specializate din sistemul organizat în acest scop, cu respectarea art. 4.

Livrarea și primirea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, în vederea eliminării lor se fac numai în bază de contract.

(2) Atunci când deșeurile sînt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către un agent, către o unitate sau o întreprindere menționată la alin. (1) lit. a) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, de regulă, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă.

(3) Ținînd cont de prevederile, procedurile și regimurile de control pentru transferul de deșeuri, în funcție de originea, destinația și itinerarul transferului, de tipul de deșeu transferat și de tipul de tratament care se aplică deșeurilor la destinație, în contractul menționat la alin. (1) se vor preciza condițiile cu privire la responsabilitate, îndeosebi în cazurile în care producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în cazurile în care responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare.

(4) Prin actele normative aprobate de Guvern în vederea implementării prezentei legi se va stabili, în conformitate cu art. 14, dacă responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a anumitor deșeuri revine, parțial sau în totalitate, producătorului produsului din care derivă deșeurile și dacă distribuitorii respectivului produs trebuie să împartă această responsabilitate.

(5) Unitățile și întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșeuri livrează deșeurile colectate la instalațiile de tratare, respectînd prevederile art. 4 și ale cap. VI.

Articolul 19. Principiile autonomiei și proximității

(1) În scopul eliminării eficiente a deșeurilor în condiții ce nu pun în pericol sănătatea populației și calitatea mediului, prin Programul național pentru gestionarea deșeurilor se stabilește o rețea integrată și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte, colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și deșeurile provenite de la alți producători, luînd în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

(2) În vederea protejării rețelei sînt limitate intrările și ieșirile transporturilor de deșeuri destinate și permise incinerării, clasificate ca valorificare în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar determina eliminarea deșeurilor naționale sau tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu corespunde programelor de gestionare a deșeurilor.

(3) Rețeaua trebuie concepută astfel încît să asigure eliminarea prin mijloace proprii a deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1), ținînd seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.

(4) Rețeaua trebuie să permită eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1) în una dintre cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție a mediului și sănătății populației.

Articolul 20. Controlul deșeurilor periculoase

Generarea, colectarea, transportarea, stocarea și tratarea deșeurilor periculoase se realizează în baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform art.25, cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație și asigurarea evidenței și controlului deșeurilor periculoase, asigurând trasabilitatea, începând cu producerea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile art. 30.

Articolul 21. Interdicția de amestecare a deșeurilor periculoase

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care pot intra fizic în posesia deșeurilor, au obligația să nu amestece deșeurile periculoase cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(2) Prin derogare de la alin. (1), amestecarea se autorizează de către autoritățile competente specificate la art. 24, cu condiția că:

a) operațiunea de amestecare este efectuată de o unitate sau o întreprindere în baza unei autorizații obținute conform art. 25;

b) sînt respectate prevederile art. 4, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra mediului și a sănătății populației să nu fie agravate; și

c) operațiunea de amestecare este realizată în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

(3) În cazul în care deșeurile periculoase au fost deja amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alin. (2) al prezentului articol, separarea se efectuează numai în baza unor studii de fezabilitate pentru a asigura respectarea prevederilor art. 4.

Articolul 22. Etichetarea deșeurilor periculoase

Producătorii de deșeuri periculoase și întreprinderile care gestionează deșeurile periculoase asigură că, în timpul colectării, transportării și depozitării temporare, acestea sînt ambalate și etichetate în corespundere cu cerințele privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobate de Guvern, și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, indicînd gradul de toxicitate, denumirea completă a deșeurilor, starea lor de agregare, culoarea, mirosul, proprietățile inflamabile și explozibile, tipul ambalajului, denumirea procesului tehnologic din care au rezultat, cerințele speciale de comportament în condiții normale și în situații excepționale, adresa întreprinderii sau organizației unde au fost produse.

Articolul 23. Deșeurile periculoase provenite

din gospodării private

(1) Prevederile art. 20-22 și 32 nu se aplică deșeurilor mixte provenite din gospodăriile private.

(2) Prevederile art. 22 și 32 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenite din gospodăriile private atît timp cît colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau o întreprindere care a obținut autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor sau a fost înregistrată în conformitate cu art. 25 sau 28.

Capitolul IV

AUTORIZAREA, CONTROLUL, EVIDENȚA ȘI SISTEMUL

INFORMAȚIONAL ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚILOR DE

GESTIONARE A DEȘEURILOR

Secțiunea 1

Autorizarea

Articolul 24. Competența privind eliberarea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor

(1) Competența eliberării autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor revine:

a) la nivel național, pentru obiectivele de însemnătate regională sau republicană - autorității de reglementare;

b) la nivel local - subdiviziunilor teritoriale ale autorității de reglementare.

(2) Eliberarea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor se efectuează în conformitate cu art. 25 din prezenta lege și cu respectarea cerințelor Legii nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Articolul 25. Procedura de eliberare a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor

(1) Operatorul instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor va depune cererea de autorizare de mediu pentru gestionarea deșeurilor la sediul autorității de reglementare sau la sediul subdiviziunilor teritoriale ale autorității de reglementare unde se află amplasamentul instalației/locul de desfășurare a activității, personal sau pe cale electronică.

(2) Autorizația eliberată în formatul stabilit de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului poate acoperi una sau mai multe instalații și/sau activități dintr-un singur amplasament, conduse de același operator. În cazul unei rețele de instalații și/sau al unei activități de colectare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor este necesară obținerea autorizației pentru fiecare instalație și/sau activitate în parte.

(3) Unitățile și întreprinderile, inclusiv operatorii de transport specializați pentru transportul de deșeuri, care intenționează să desfășoare activități de gestionare a deșeurilor trebuie să obțină o autorizație din partea autorității competente specificate la art. 24.

(4) În scopul obținerii autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor urmează a fi prezentat următorul set de documente:

a) cererea de eliberare a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor;

b) actele de identitate a solicitantului și a operatorului, dacă sînt entități diferite, și copia contractului (conform formei recomandate) cu administrația obiectului în cazul în care deșeurile sînt trimise la un obiect ce aparține altui operator sau este exploatat de mai mulți beneficiari (în cazul

depunerii documentelor în format electronic se va indica doar IDNO-ul);

c) conținutul-cadru al memoriului tehnic pentru emiterea autorizației.

(5) Documentul prevăzut la alin. (4) lit. c) conține un rezumat care precizează următoarele:

1) pentru activitățile de colectare a deșeurilor:

a) proveniența deșeurilor;

b) tipul și cantitatea de deșeuri colectate;

c) modul de colectare a deșeurilor (separat, amestecat);

d) amenajările, instalațiile și măsurile pentru colectare, inclusiv pentru protecția mediului;

e) destinația deșeurilor colectate;

2) pentru activitățile de transport al deșeurilor:

a) destinația transportului (pentru depozitare temporară, depozitare definitivă, prelucrare, comercializare, valorificare, integrare în mediu, eliminare) cu precizarea exactă a destinatarului;

b) tipurile de deșeuri transportate, starea fizică, cantitatea;

c) instalațiile, mijloacele, dotările, ambalajele, măsurile privind transportul fiecărui tip de deșeu, inclusiv privind protecția mediului;

d) capacități de transport necesare;

e) traseul de transportare a deșeurilor;

f) organizarea supravegherii transportării;

g) dotările și măsurile pentru intervenție în caz de accidente și avarii în timpul transportării deșeurilor;

3) pentru activitățile de tratare a deșeurilor:

a) dovada că instalația de tratare este în conformitate cu Programul național de gestionare a deșeurilor și cu programele regionale de gestionare a deșeurilor;

b) descrierea amplasamentului, cu referire la gestiunea apelor, la caracteristicile hidrogeologice și geologice. Aceste informații se vor asigura prin studii de specialitate, întocmite conform prevederilor legale în vigoare;

c) avizul expertizei ecologice de stat pentru documentația de proiect;

d) proveniența deșeurilor, lista, tipul, compoziția și cantitatea de deșeuri tratate;

e) pentru fiecare tip de operațiune - cerințele tehnice și de orice altă natură, capacitatea aplicabilă amplasamentului în cauză;

f) pentru fiecare tip de operațiune - tehnologia și instalațiile utilizate, capacitatea;

g) procedeele și măsurile, instalațiile pentru reținerea și/sau neutralizarea poluanților rezultați din procesul de tratare, capacitatea, randamentul acestor instalații;

h) emisiile de poluanți în mediu, concentrația, volumul;

i) monitorizarea și controlul operațiunilor;

j) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară;

k) metodele propuse de prevenire și reducere a poluării, inclusiv planul de intervenție în caz de urgențe;

4) pentru activitățile de eliminare a deșeurilor prin depozitare:

a) actul ce adevărește perimetrul minier, eliberat de către Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale – în cazul amplasării deșeurilor în subsoluri;

b) dovada eliberată de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale privind lipsa impactului negativ al deșeurilor asupra calității apelor subterane;

c) dovada unei garanții financiare pentru a asigura că obligațiile ce decurg din autorizație sînt îndeplinite și că procedurile de închidere a depozitului sînt respectate.

(6) În caz de solicitare a autorizației la desfășurarea activităților ce țin de implementarea responsabilității extinse a producătorului prin sisteme colective pentru produsele menționate la art. 12 alin. (14), solicitantul va prezenta actul constitutiv al persoanei juridice și planul de operare pentru perioada de valabilitate a autorizației, care va conține cel puțin următoarele:

a) cantitățile de produse ce urmează a fi gestionate, pe tipuri și surse de proveniență;

b) descrierea modalității de implementare a obligațiilor în vederea atingerii țintelor stabilite;

c) prezentarea modului de acoperire a întregului teritoriu al Republicii Moldova;

d) planul financiar de implementare a regimului de responsabilitate extinsă a producătorului.

(7) Autoritatea competentă specificată la art. 24 verifică conformitatea copiilor documentelor prezentate cu originalele acestora și, în caz de neprezentare a unor documente necesare conform alin. (4) și (5) din prezentul articol sau de necorespondere a acestora cu originalul, refuză primirea setului de documente la momentul depunerii cererii.

(8) Pentru examinarea cererii, autoritatea competentă specificată la art. 24 transmite setul de documente, solicită și obține avizul Inspectoratului pentru Protecția Mediului prin intermediul ghișeului unic, fără implicarea solicitantului Inspectoratul pentru Protecția Mediului elaborează avizul în baza actului de inspecție privind respectarea normelor de protecție a mediului (pentru întreprinderile care funcționează). Avizul va propune, după caz, eliberarea sau refuzul de eliberare a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor.

(9) Autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor se eliberează gratuit, în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii solicitării, inclusiv a tuturor documentelor nominalizate, și este valabilă pentru o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea de prelungire.

(10) După expirarea termenului de valabilitate a autorizației, prelungirea valabilității acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 6 din Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind

reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(11) În cazul în care metodele și procedeele de gestionare a deșeurilor nu sînt conforme cu art. 4, autoritățile competente specificate la art. 24 refuză emiterea autorizației.

(12) Anularea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor se efectuează prin decizia autorității competente specificate la art. 24, care a eliberat autorizația, în cazul apariției pericolului poluării mediului în proporții ce depășesc limitele admisibile, nerespectării cerințelor de exploatare a obiectului, defectării acestuia sau a construcțiilor (mecanismelor) ce împiedică exploatarea normală a lui, conform procedurilor prevăzute în Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și în Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(13) Reexaminarea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor este obligatorie în următoarele situații:

a) schimbarea substanțială și extinderea instalațiilor, precum și modificarea tehnologiei de valorificare sau de eliminare a deșeurilor;

b) constatarea, în cadrul acțiunilor de inspecție și control, a unor aspecte noi, neprecizate de documentația depusă pentru obținerea autorizației sau a unor modificări operate ulterior emiterii actului de autorizare;

c) emiterea unor noi reglementări legale.

(14) Toate autorizațiile de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberate pentru operațiuni de valorificare prin incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei, trebuie să respecte condițiile stipulate la art. 17 alin. (9) și anexa nr. 2.

Articolul 26. Obligațiile de bază ale titularului de autorizație

de mediu pentru gestionarea deșeurilor

Obligațiile de bază ale titularului de autorizație de mediu pentru gestionarea deșeurilor sînt următoarele:

a) luarea tuturor măsurilor de prevenire eficientă a poluării, în special prin recurgerea la cele mai bune tehnici disponibile;

b) evitarea producerii de deșeuri și, în cazul în care aceasta nu poate fi evitată, recuperarea lor, iar în caz de imposibilitate tehnică și economică, luarea măsurilor pentru neutralizarea și eliminarea acestora, evitîndu-se sau reducîndu-se impactul asupra mediului;

c) ținerea evidenței privind cantitatea de deșeuri colectate, recuperate sau eliminate și raportarea anuală autorității de reglementare, în format electronic, a informației privind gestionarea deșeurilor, în conformitate cu cerințele aprobate de Guvern.

Articolul 27. Derogările de la obligația de autorizare

(1) Sînt scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor unitățile și întreprinderile care efectuează:

a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locurile de producere fără să afecteze

sănătatea populației sau calitatea mediului;

b) colectarea sau transportul deșeurilor în sistem profesional, precum și cele care intermediază valorificarea sau eliminarea deșeurilor pentru terți, cu excepția deșeurilor municipale, precum și a celor periculoase.

(2) Derogarea menționată la alin. (1) se aplică numai în cazul în care:

a) unitățile și întreprinderile au obținut deja, pentru alt profil de activitate decât valorificarea sau eliminarea deșeurilor, autorizația de mediu în conformitate cu prevederile legislației în domeniul protecției mediului și dacă în aceasta se specifică tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și condițiile impuse în vederea desfășurării activităților legate de aceste deșeuri;

b) tipurile, cantitățile de deșeuri și metodele de valorificare sau eliminare a acestora respectă prevederile art. 4;

c) operațiunile de eliminare menționate la alin. (1) lit. a) iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

Articolul 28. Înregistrarea

(1) Unitățile și întreprinderile care nu sînt supuse procedurii de autorizare specifice activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor, conform art. 27, transmit, în format electronic, autorității competente specificate la art. 24 informații privind operațiunile efectuate.

(2) Informația transmisă conform alin. (1) se înregistrează în SIA MD și servește ca bază pentru formarea listei unităților și întreprinderilor scutite de la îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor conform art. 27.

(3) Lista unităților și întreprinderilor scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor este compusă din:

a) unitățile și întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare, conform art. 27;

b) agenți sau brokeri.

Articolul 29. Aspectele pecuniare

(1) Costurile operaționale de gestionare a deșeurilor se acoperă:

a) în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” – de către producătorul inițial de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor, care încredințează deșeurile unei unități specializate în colectare, transportare, depozitare, valorificare sau eliminare a acestora;

b) în conformitate cu cerințele de responsabilitatea extinsă a producătorului – de către producătorul de produse menționate la art. 12 alin. (14), care sînt preluate de sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor care au devenit deșeuri.

(2) Costurile prevăzute la alin. (1) sînt acoperite în baza unui contract încheiat cu unitățile specializate în gestionarea deșeurilor sau cu sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri.

(3) Cheltuielile asociate cu analiza deșeurilor, monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu, precum și cu verificarea datelor declarate, sînt suportate de către deținătorii actuali ai deșeurilor.

(4) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul inițial de deșeuri nu este identificat, cheltuielile asociate cu curățarea și refacerea mediului vor fi asumate de actualii deținători.

(5) Cheltuielile de valorificare a deșeurilor ai căror producători nu pot fi identificați sînt suportate din contul bugetelor unităților administrativ-teritoriale în a căror rază au fost depistate, precum și din alte surse legale.

(6) Dacă producătorul/deținătorul de deșeuri este identificat, acesta este obligat să suporte cheltuielile de eliminare, inclusiv cele prevăzute la alin. (4), efectuate de către actualii deținători, și cele asociate cu acțiunile întreprinse pentru identificarea acestuia.

Secțiunea a 2-a

Controlul

Articolul 30. Controalele

(1) Unitățile și întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul controlului de stat efectuat de autoritățile competente conform prezentei legi și în condițiile Legii nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și ale Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Inspectarea operațiunilor de colectare, preluare (în cazul deșeurilor generate de nave și al reziduurilor de marfă) și transport al deșeurilor se va referi la originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate sau transportate.

(3) Unitățile și întreprinderile menționate la alin. (1) sînt obligate să asigure accesul organelor de supraveghere și control la obiectivele aflate în administrare, să prezinte, la solicitarea organelor respective, documentația tehnică și de exploatare, alte documente necesare pentru efectuarea inspectării privind respectarea cerințelor prevăzute de lege.

Articolul 31. Competențele privind activitățile de control

în domeniul gestionării deșeurilor

(1) Autoritățile teritoriale de mediu inspectează și iau măsuri pentru respectarea de către cei implicați în gestionarea deșeurilor a legislației de mediu și a condițiilor de autorizare stabilite conform legii.

(2) Autoritățile teritoriale pentru sănătate publică exercită monitorizarea departamentală a cerințelor de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile medicale.

(4) Autoritățile vamale și reprezentanții Inspectoratului pentru Protecția Mediului și ai subdiviziunilor teritoriale ale acestuia controlează încărcăturile și iau măsuri pentru asigurarea conformității cu documentele însoțitoare și pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condițiilor de export, import și tranzit ale deșeurilor.

Secțiunea a 3-a

Evidența deșeurilor

Articolul 32. Evidența deșeurilor

(1) Unitățile și întreprinderile prevăzute la art. 25 alin. (3), operatorii de gestionare a deșeurilor municipale, producătorii de deșeuri periculoase, precum și unitățile și întreprinderile specializate în colectarea și transportul de deșeuri periculoase sau care acționează în calitate de agenți sau brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a cantității, naturii și originii deșeurilor, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare.

(2) Sistemele individuale și colective de colectare și stațiile de tratare a deșeurilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse a producătorului conform art. 12 țin evidența deșeurilor primite și tratate conform categoriilor de produse stabilite prin actele normative pentru gestionarea acestor produse aprobate de Guvern.

(3) Ținerea evidenței și transmiterea informației menționate la alin. (1) și (2) se efectuează conform cerințelor stabilite de Guvern.

(4) Informația privind deșeurile periculoase se păstrează cel puțin 3 ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să o păstreze timp de cel puțin 12 luni.

(5) La cererea Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului sînt furnizate documentele justificative, în baza cărora au fost efectuate operațiunile de gestionare a deșeurilor.

Articolul 33. Sistemul informațional automatizat

„Managementul deșeurilor”

(1) Unitățile și întreprinderile ce sînt antrenate în activitățile de gestionare a deșeurilor, inclusiv producătorii de deșeuri, participă la procesul de raportare a datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora conform cerințelor stipulate în prezenta lege și prevederilor conceptului Sistemului Informațional Automatizat „Managementul Deșeurilor” (SIA MD), aprobat de Guvern.

(2) SIA MD reprezintă totalitatea produselor de program și a echipamentelor tehnice destinate colectării, stocării și procesării informației, formînd resursa informațională Registrul „Managementul deșeurilor”, care va include evenimentele legate de circuitul economic al acestora, documentele care însoțesc acest circuit, inclusiv exportul și importul de deșeuri, producătorii de deșeuri și agenții economici autorizați pentru a activa în acest domeniu, precum și automatizarea business-proceselor subiecților circuitului deșeurilor și furnizarea informațiilor privind circuitul deșeurilor către autoritățile publice, persoanele fizice și juridice prin intermediul portalului departamental.

(3) Informația privind realizarea măsurilor ce țin de aplicarea responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate la art. 12 și datele privind cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață, specificată în tone și număr de unități, precum și informația privind cantitatea, numărul și categoriile deșeurilor colectate și tratate fac parte din SIA MD.

(4) În cadrul SIA MD se regăsesc cel puțin următoarele:

- a) evidenta deșeurilor, care conține date privind generarea, colectarea, transportarea și tratarea deșeurilor, inclusiv a celor periculoase, raportate în conformitate cu prevederile art. 32;
- b) evidenta actelor permissive, emise în corespundere cu prevederile art. 25;
- c) evidenta notificărilor pentru transferul deșeurilor, eliberate în corespundere cu art. 64;
- d) Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, conform prevederilor art. 12;
- e) lista unităților și întreprinderilor scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor, conform art. 27.

(5) Posesorul Registrului „Managementul deșeurilor” este Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

(6) Crearea, funcționarea și exploatarea SIA MD se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în domeniul comunicațiilor electronice și tehnologiei informației, precum și cu standardele și reglementările tehnice specifice.

(7) Aspectele legate de spațiul funcțional al SIA MD, de conținutul resursei informaționale, precum și de procedura colectării, păstrării, procesării, actualizării și recepționării informației din SIA MD, se stabilesc în conceptul tehnic și în Regulamentul cu privire la modalitatea de ținere a Registrului „Managementul deșeurilor”, aprobate de Guvern.

Capitolul V

PROGRAME

Articolul 34. Programul național pentru gestionarea deșeurilor

(1) În conformitate cu prevederile art. 1, 3, 4 și 19, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului elaborează Programul național pentru gestionarea deșeurilor, care acoperă întregul teritoriu al Republicii Moldova.

(2) Programul național pentru gestionarea deșeurilor cuprinde o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul țării, măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor, precum și o evaluare a modului în care programul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei legi.

(3) Programul național pentru gestionarea deșeurilor va conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele:

- a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate în limitele teritoriului, deșeurile care pot fi transportate pe sau de pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției fluxurilor de deșeuri;

- b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de valorificare și eliminare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile utilizate, deșeurile periculoase sau alte fluxuri de deșeuri formate;

- c) evaluarea necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri, în conformitate cu art. 19, și,

după caz, investițiile legate de acestea;

d) informațiile despre criteriile de identificare a amplasamentelor și informațiile despre capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, după caz;

e) politicile generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologiile și metodele planificate de gestionare a deșeurilor, sau politicile privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare a acestora;

f) aspectele organizatorice legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv distribuirea responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

g) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;

h) desfășurarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor grupuri-țintă de public;

i) amplasamentele contaminate istoric prin operațiuni de eliminare a deșeurilor și măsurile de reabilitare a acestora;

j) capitolul specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.

Articolul 35. Implicarea autorităților administrației publice

centrale și locale în elaborarea programelor

de gestionare a deșeurilor

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale vor furniza, la solicitarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, informația necesară la elaborarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor.

(2) În baza Programului național pentru gestionarea deșeurilor, autoritățile administrației publice locale elaborează programele locale de gestionare a deșeurilor în conformitate cu prezenta lege.

(3) Conținutul programelor locale menționate la alin. (2) este în corespundere cu obiectivele și măsurile prevăzute de Programul național pentru gestionarea deșeurilor.

Articolul 36. Programele de prevenire a generării deșeurilor

(1) Programele de prevenire a generării deșeurilor se elaborează cu respectarea prevederilor art. 1 și 3 și se integrează în Programul național pentru gestionarea deșeurilor prevăzut la art. 34 sau în alte programe de politici de mediu.

(2) Programele menționate la alin. (1) stabilesc obiectivele de prevenire a generării deșeurilor, cu descrierea măsurilor de prevenire existente, și evaluează utilitatea măsurilor indicate în anexa nr. 4 sau a altor măsuri corespunzătoare. Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(3) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului stabilește valorile specifice de referință calitative și cantitative pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor, pentru a

monitoriza și pentru a evalua progresul realizării măsurilor. Aceste valori de referință, precum și alți indicatori pentru măsurile de prevenire se vor actualiza periodic, astfel încât să reflecte indicatorii adoptați la nivel european, dar pot include și măsurile specifice la nivel național.

Articolul 37. Evaluarea, revizuirea și aprobarea

programelor

(1) Programul național pentru gestionarea deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor se evaluează de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului o dată la 2 ani și se revizuiesc o dată la 5 ani sau la necesitate, în conformitate cu art. 34.

(2) Programul național de gestionare a deșeurilor va include Programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național, aprobat de Guvern.

(3) Programele locale de gestionare a deșeurilor, inclusiv programele de prevenire a generării deșeurilor, se elaborează, se evaluează, se revizuiesc și se aprobă de către autoritățile administrației publice locale în termen de un an de la data aprobării Programului național pentru gestionarea deșeurilor.

(4) În procesul de elaborare, proiectele Programului național și programelor locale de gestionare a deșeurilor, precum și proiectele programelor de prevenire a generării deșeurilor se supun procedurii de evaluare strategică de mediu în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu

Articolul 38. Participarea publicului

(1) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și autoritățile administrației publice locale iau măsurile necesare pentru ca părțile interesate, inclusiv autoritățile relevante și cetățenii, să poată participa la elaborarea programelor locale de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și să aibă acces la ele în conformitate cu legislația privind accesul publicului la informația de mediu și, dacă este relevant, cu legislația privind evaluarea efectelor anumitor programe asupra mediului. Acestea plasează proiectele programelor, conform legislației privind transparența în procesul decizional, pe o pagină de internet accesibilă publicului.

(2) În procesul de elaborare a legislației și a documentelor de politici privind gestionarea deșeurilor, care se va desfășura în deplină transparență și va respecta reglementările naționale în vigoare referitoare la consultarea și participarea părților interesate, se va asigura accesul publicului la informația de mediu, participarea la luarea deciziilor și accesul la justiție în problemele de mediu, conform Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, justiție și participarea publicului la adoptarea deciziilor în domeniul mediului, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 346-XIV din 7 aprilie 1999, cu luarea în considerare a principiilor generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor naturale, precum și a impactului global asupra mediului, sănătății umane, economiei și societății.

Articolul 39. Cooperarea internațională la elaborarea programelor

Republica Moldova cooperează cu alte state interesate și organisme internaționale la elaborarea, în conformitate cu art. 34 și 36, a Programului național pentru gestionarea deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor.

Articolul 40. Implementarea programelor

(1) Programul național pentru gestionarea deșeurilor și Programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național vor prevedea măsuri pentru următoarele obiective:

- a) diminuarea sau limitarea generării de deșeuri și a gradului de pericolozitate a acestora;
- b) reciclarea, regenerarea sau alte forme de utilizare a deșeurilor;
- c) neutralizarea deșeurilor prin metode sigure pentru protecția mediului;
- d) remedierea suprafețelor poluate.

(2) Implementarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor și a Programului de prevenire a generării deșeurilor la nivel național se realizează prin aprobarea programelor locale de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor. Acestea din urmă includ:

- a) analiza situației și prognozarea tipului, proprietăților și cantităților de deșeuri generate și ale celor supuse valorificării sau eliminării;
- b) obiectivele, etapele și termenele pentru implementarea programelor;
- c) metodele, tehnologiile și instalațiile de tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor;
- d) descrierea metodelor, tehnologiilor și instalațiilor de tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor, precum și a amplasamentelor destinate acestora;
- e) deciziile privind amenajarea amplasamentelor, aplicarea tehnologiilor și exploatarea instalațiilor de tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor;
- f) resursele pentru implementarea programelor;
- g) măsurile pentru sprijinirea, încurajarea și raționalizarea activităților de valorificare a deșeurilor;
- h) informații despre interacțiunea cu alte programe sectoriale din punctul de vedere al dezvoltării durabile, de rînd cu realizarea obiectivelor Programului național pentru gestionarea deșeurilor;
- i) măsuri de implementare a unui sistem de raportare și control, de intervenție imediată, de evaluare a rezultatelor și de actualizare a Programului național pentru gestionarea deșeurilor;
- j) planificarea dezvoltării amplasamentelor pentru instalațiile de tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor, specificate la lit. c) și d);
- k) date privind implicarea publicului și a organizațiilor neguvernamentale.

Articolul 41. Monitorizarea și raportarea implementării

programelor

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale responsabile de realizarea programelor de gestionare a deșeurilor și a celor de prevenire a generării deșeurilor prezintă anual Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului informațiile privind implementarea programelor menționate.

(2) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului prezintă anual Guvernului raportul privind implementarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor.

Capitolul VI

OBLIGAȚII ÎN DOMENIUL GESTIONĂRII

DEȘEURILOR

Articolul 42. Obligațiile persoanelor juridice

Producătorii de deșeuri, pe lângă obligațiile menționate la art. 12, au următoarele obligații ce țin de gestionarea deșeurilor:

a) să ia măsurile necesare pentru a reduce la minimum cantitățile de deșeuri rezultate din propriile activități;

b) să nu pună în circulație produse, dacă nu există posibilitatea eliminării acestora ca deșeuri, cu respectarea prevederilor art. 4;

c) să asigure importul și fabricarea produselor alimentare și a mărfurilor de larg consum în ambalaje reutilizabile și reciclabile, inofensive pentru mediu, precum și colectarea și recuperarea ambalajelor proprii sau importate, să nu admită ambalarea excesivă, conform prevederilor prezentei legi și cerințelor aprobate de Guvern;

d) să asigure echipamente de protecție și de lucru adecvate operațiunilor aferente gestionării deșeurilor în condiții de securitate a muncii;

e) să nu admită descărcări necontrolate de deșeuri în mediu;

f) să nu abandoneze deșeurile și să nu le depoziteze în locuri neautorizate;

g) să separe deșeurile înainte de colectare în vederea valorificării sau eliminării acestora;

h) să ia măsurile necesare pentru ca eliminarea deșeurilor să se realizeze în condiții de respectare a reglementărilor privind protecția mediului și a sănătății populației;

i) să adopte, la faza de concepție și proiectare a unui produs, soluțiile și tehnologiile de eliminare sau de diminuare la minimum posibil a generării de deșeuri;

j) să implementeze prevederile Programului național pentru gestionarea deșeurilor, ale programelor locale de gestionare a deșeurilor, precum și ale programelor de prevenire a generării deșeurilor

Articolul 43. Planurile de intervenție

Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase au obligația să elaboreze, în condițiile legii, planurile de intervenție pentru situații de accident și să asigure condițiile de aplicare a acestora.

Articolul 44. Transportul deșeurilor

(1) Operatorii de transport specializați pentru transportul deșeurilor trebuie să fie autorizați în conformitate cu prezenta lege.

(2) Transportul deșeurilor se realizează în conformitate cu prevederile actelor normative ce reglementează transportul mărfurilor periculoase pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Autoritatea administrației publice centrale în domeniul transporturilor monitorizează respectarea de către operatorii de transport a prevederilor și cerințelor Acordului european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase, încheiat la Geneva, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 44-XIV din 4 iunie 1998.

(4) Pentru transportul feroviar, naval sau aerian al deșeurilor, operatorii de transport trebuie să respecte reglementările emise de către autoritățile administrației publice centrale în domeniile transporturilor și mediului.

(5) Transportul transfrontalier al deșeurilor se efectuează în conformitate cu prevederile legislației, ale art. 64 din prezenta lege și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 45. Obligațiile operatorilor de transport

Operatorii de transport de deșeuri au următoarele obligații:

a) să utilizeze pentru transportarea deșeurilor numai mijloace de transport specializate, astfel încât să fie respectate reglementările privind protecția mediului și a sănătății populației;

b) să asigure instruirea personalului pentru încărcarea, transportul și descărcarea deșeurilor în condiții de siguranță și pentru intervenția în cazul unor defecțiuni sau accidente;

c) să dețină toate documentele de însoțire necesare pentru deșeurile transportate, din care să rezulte deținătorul, destinatarul, tipurile de deșeuri, locul de încărcare, locul de destinație și, după caz, cantitatea de deșeuri transportate și codificarea acestora conform legii;

d) să nu abandoneze deșeurile pe traseu;

e) să respecte prevederile prezentei legi și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, ale altor acte normative aprobate de Guvern;

f) să posede dotarea tehnică pentru intervenție în cazul unor defecțiuni sau accidente apărute în timpul transportării deșeurilor periculoase sau, în cazul în care nu dețin dotarea tehnică și personalul corespunzător, să asigure acest lucru prin unități specializate;

g) să țină evidență cronologică a cantității, naturii și originii deșeurilor, precum și evidența mijloacelor de transport;

h) să anunțe Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului despre orice transport de deșeuri periculoase înaintea efectuării acestuia, precum și autoritățile administrației publice în domeniul afacerilor interne în cazul transportului deșeurilor cu pericol de incendiu sau explozie.

Articolul 46. Obligațiile privind valorificarea deșeurilor

Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru depozitarea temporară separată a deșeurilor, cu respectarea prevederilor art. 4;

b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează a fi valorificate, precum și de produse

rezultate din valorificarea care ar putea genera poluarea mediului sau care prezintă riscuri de incendiu pentru vecinătăți;

c) să utilizeze pentru valorificarea deșeurilor tehnologii care dețin avizul pozitiv al expertizei ecologice de stat, conform legislației;

d) să supună eliminării finale reziduurile provenite din valorificarea deșeurilor.

Articolul 47. Obligațiile privind eliminarea deșeurilor

Unitățile și întreprinderile care elimină deșeurile au următoarele obligații:

a) să asigure eliminarea, în totalitate și în timp util, a deșeurilor care le sînt încredințate;

b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile, fezabile din punct de vedere economic, și să respecte valorile-limită de emisii, stabilite prin autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor;

c) să amplaseze și să amenajeze depozitul de deșeuri într-un spațiu și în condiții corespunzătoare, respectîndu-se prevederile art. 4, cu acordul organelor de supraveghere și control, conform legislației;

d) să introducă pentru depozitare finală numai deșeurile permise de Agenția de Mediu și să respecte tehnologia de depozitare aprobată de aceasta;

e) să supravegheze permanent modul de depozitare finală a deșeurilor sub aspectul stabilității și etanșeității și să efectueze măsurile necesare stabilite prin autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor în vederea exploatării în condiții de siguranță a depozitelor respective;

f) să exploateze, în parametri proiectați, instalațiile de decontaminare cu care sînt dotate și să se doteze cu instalații pentru decontaminare acolo unde acestea lipsesc;

g) să execute lucrările de reconstrucție ecologică și de încadrare în peisajul zonei indicate în autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor și să organizeze supravegherea continuă a depozitelor după sistarea depunerii deșeurilor;

h) să supravegheze activitățile de eliminare a deșeurilor și să execute controlul și monitorizarea emisiilor de poluanți în cadrul laboratorului propriu acreditat sau în colaborare cu alte laboratoare acreditate în domeniu.

Articolul 48. Obligațiile persoanelor fizice

Persoanele fizice care desfășoară activități economice au următoarele obligații:

a) să depună separat deșeurile și ambalajele reciclabile acolo unde există recipiente special destinate acestui scop;

b) să nu abandoneze și să nu depoziteze deșeurile în afara locurilor destinate acestui scop;

c) să realizeze măsurile de decontaminare și refacere a mediului poluat de deșeuri, prescrise de autoritățile competente;

d) să suporte costurile aferente gestionării deșeurilor, precum și pagubelor aduse populației, agenților economici și instituțiilor prin gestionarea defectuoasă a deșeurilor.

Capitolul VII

CERINȚE DE GESTIONARE A ANUMITOR

CATEGORII DE DEȘEURI

Articolul 49. Deșeurile de baterii și acumulatori

(1) În sensul prezentei legi, deșeuri de baterii și acumulatori înseamnă bateriile și acumulatorii care constituie deșeuri conform art. 2 pct. 9).

(2) Prevederile prezentului articol se aplică tuturor tipurilor de baterii și acumulatori, indiferent de formă, volum, greutate, material component sau de utilizarea acestora, cu excepția bateriilor și acumulatorilor utilizați în:

a) echipamentele asociate cu protecția intereselor esențiale ale țării în ceea ce privește securitatea, armele, munițiile și materialul de război, cu excluderea produselor care nu sînt destinate unor scopuri specific militare;

b) echipamentul destinat trimiterii în spațiu.

(3) Producătorii bateriilor și acumulatorilor trebuie să asigure:

a) proiectarea aparatelor astfel încît deșeurile de baterii și acumulatori să poată fi înlăturate cu ușurință;

b) însoțirea aparatelor în care sînt încorporate baterii și acumulatori cu instrucțiuni în care se arată cum pot fi îndepărtate în siguranță acestea și care, după caz, informează utilizatorul final cu privire la tipul bateriilor și acumulatorilor încorporați.

(4) Cerințele menționate la alin. (3) nu se aplică atunci cînd, din motive de siguranță, de performanță, medicale sau de integritate a datelor, continuitatea alimentării cu energie este indispensabilă și necesită o conectare permanentă între aparat și baterie sau acumulator.

(5) În scopul protecției mediului și a sănătății populației, al prevenirii formării deșeurilor periculoase se interzice punerea la dispoziție pe piață:

a) a bateriilor și acumulatorilor, indiferent dacă sînt sau nu încorporați în aparate, care conțin mercur într-o proporție mai mare de 0,0005% din greutate; și

b) a bateriilor și acumulatorilor portabili, inclusiv a celor încorporați în aparate, care conțin cadmiu într-o proporție mai mare de 0,002% din greutate.

(6) Bateriile și acumulatorii specificați la alin. (5), care au fost puși la dispoziție pe piață, în mod legal, înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pot fi comercializați în continuare pînă la epuizarea stocurilor.

(7) Interdicția prevăzută la alin. (5) lit. a) nu se aplică bateriilor de tip „nasture” cu un conținut de mercur de cel mult 2% din greutate.

(8) Interdicția prevăzută la alin. (5) lit. b) nu se aplică bateriilor și acumulatorilor portabili destinați utilizării în:

a) sistemele de urgență și de alarmă, inclusiv iluminatul de urgență;

- b) echipamentul medical;
- c) uneltele electrice fără fir.

(9) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorului, în conformitate cu prevederile art. 12, și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de baterii și acumulatori asigură crearea unei rețele de colectare separată a bateriilor și acumulatorilor uzați de la consumatori, precum și dezvoltarea sistemelor de valorificare materială a deșeurilor de baterii și acumulatori în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic.

(10) Operatorul stației de tratare/schemei de valorificare materială a deșeurilor de baterii și acumulatori, autorizat de către autoritățile competente specificate la art. 24, este obligat:

- a) să asigure că toate deșeurile supuse tratării, care pot fi recuperate sau reciclate, nu vor fi eliminate;
- b) să asigure atingerea ȋntelilor minime de recuperare și reciclare a deșeurilor de baterii și acumulatori;
- c) să raporteze, trimestrial, producătorilor de baterii și acumulatori rezultatele de performanță în atingerea ȋntelilor de colectare și tratare a deșeurilor de baterii și acumulatori, stabilite de Guvern;
- d) să asigure că materialele finale obținute după dezasamblarea bateriilor și acumulatorilor uzați nu vor conține componente cu caracteristici periculoase;
- e) să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri, asociate cu activitatea sa, stabilite de prezenta lege.

(11) Transportarea pe teritoriul Republicii Moldova și în afara ei a deșeurilor de baterii și acumulatori se va efectua cu respectarea prevederilor art. 4, 44 și 64, a condițiilor detaliate ale transportării deșeurilor de baterii și acumulatori, stabilite de Guvern.

(12) În procesul de gestionare a deșeurilor de baterii și acumulatori se interzice:

- a) abandonarea bateriilor și acumulatorilor uzați sau a componentelor solide ale acestora;
- b) deversarea electrolitului din acumulatorii uzați pentru autovehicule pe sol, în apele de suprafață, apele subterane și în sistemele de canalizare;
- c) deteriorarea carcaselor bateriilor și acumulatorilor uzați.

(13) Gestionarea bateriilor și acumulatorilor, precum și a deșeurilor acestora, se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 50. Deșeurile de echipamente electrice și electronice

(1) În sensul prezentei legi, se consideră deșeuri de echipamente electrice și electronice echipamentele electrice și electronice care constituie deșeuri conform art. 2 pct. 9), inclusiv toate componentele, subansamblurile și produsele consumabile care fac parte integrantă din produs în momentul rebutării.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică categoriilor de echipamente electrice și electronice

enumerate în anexa nr. 5, cu excepția:

a) echipamentelor necesare pentru protecția intereselor esențiale de securitate națională, inclusiv a armelor, munițiilor și materialului de război destinate scopurilor specific militare;

b) echipamentelor care sînt proiectate și instalate special ca parte a unui alt tip de echipament ce este exclus sau nu intră în domeniul de aplicare al prezentei legi, care își pot îndeplini rolul doar dacă sînt incluse în echipamentul respectiv;

c) becurilor cu filament;

d) echipamentelor proiectate pentru a fi trimise în spațiu;

e) uneltelor industriale fixe de dimensiuni mari;

f) instalațiilor fixe de dimensiuni mari, cu excepția echipamentelor care sînt în astfel de instalații, dar care nu sînt special proiectate și instalate ca parte a instalațiilor respective;

g) mijloacelor de transport de persoane sau de mărfuri, cu excepția vehiculelor electrice cu două roți care nu sînt omologate;

h) echipamentelor mobile fără destinație rutieră accesibile exclusiv pentru uz profesional;

i) echipamentelor proiectate doar în scopuri de cercetare și dezvoltare și accesibile doar în cadrul unor tranzacții dintre întreprinderi;

j) dispozitivelor medicale și dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro*, atunci cînd se preconizează că aceste dispozitive vor fi infectate înaintea încheierii ciclului de viață, precum și dispozitivelor medicale implantabile active.

(3) În scopul protecției mediului și a sănătății populației, al prevenirii formării deșeurilor periculoase se interzice punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice și electronice care depășesc valorile concentrațiilor maxime din greutate de 0,1% pentru mercur, plumb, crom hexavalent, bifenili polibromurați și eteri de difenil polibromurați și de 0,01% pentru cadmiu, cu excepția echipamentelor pentru care sînt stabilite derogări, conform actelor normative aprobate de Guvern.

(4) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12 și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de echipamente electrice și electronice asigură crearea unor sisteme de returnare și colectare a echipamentelor electrice și electronice uzate de la consumatori, precum și dezvoltarea schemelor de valorificare materială a deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

(5) Operatorul stației de tratare/schemei de valorificare materială a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, autorizat de către autoritățile competente specificate la art. 24, este obligat:

a) să asigure că deșeurile de echipamente electrice și electronice supuse tratării care pot fi recuperate sau reciclate nu vor fi eliminate;

b) să asigure atingerea țintelor minime de recuperare și reciclare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice;

c) să raporteze, trimestrial, producătorilor de echipamente electrice și electronice rezultatele

de performanță în atingerea ȋntelilor de colectare și tratare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice stabilite de Guvern;

d) să asigure că materialele finale obținute după dezasamblarea echipamentelor electrice și electronice uzate nu vor conține componente cu caracteristici periculoase;

e) să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri, asociate cu activitatea sa, stabilite de prezenta lege.

(6) Transportarea pe teritoriul Republicii Moldova și în afara ei a deșeurilor de echipamente electrice și electronice se va efectua cu respectarea prevederilor art. 4, 44 și 64, a condițiilor detaliate ale transportării deșeurilor de echipamente electrice și electronice, stabilite de Guvern.

(7) Gestionarea echipamentelor electrice și electronice, precum și a deșeurilor acestora, se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 51. Vehiculele scoase din uz

(1) În sensul prezentei legi, se consideră vehicul scos din uz un vehicul care constituie un deșeu conform art. 2 pct. 9).

(2) Prevederile prezentului articol se aplică vehiculelor și vehiculelor scoase din uz, inclusiv componentelor și materialelor acestora, indiferent de modul în care vehiculul a fost întreținut sau reparat pe durata utilizării și indiferent dacă este echipat cu componentele furnizate de producător sau cu alte componente a căror asamblare ca piese de rezervă sau de schimb este în conformitate cu legislația și cu actele normative aprobate de Guvern.

(3) În scopul protecției mediului și a sănătății populației, al prevenirii formării deșeurilor periculoase, producătorii de vehicule, în colaborare cu producătorii de materiale și echipamente, sînt obligați:

a) să limiteze utilizarea substanțelor periculoase la vehicule și să le reducă, pe cit este posibil, începînd cu faza de proiectare, astfel încît să prevină, în special, eliberarea acestora în mediu, facilitînd reciclarea și evitînd nevoia de a elimina deșeuri periculoase;

b) să asigure proiectarea și producerea de noi vehicule într-un mod care facilitează dezasamblarea, reutilizarea, recuperarea și, în special, reciclarea vehiculelor scoase din uz, a materialelor și a componentelor acestora;

c) să integreze o cantitate sporită de material reciclat în vehicule și în alte produse pentru a dezvolta piețe de desfacere pentru materialele reciclate;

d) să asigure ca materialele și componentele vehiculelor introduse pe piață să nu conțină mercur, plumb, cadmiu sau crom hexavalent.

(4) Toate vehiculele scoase din uz și, pe cît este posibil din punct de vedere tehnic, toate părțile uzate înlăturate la repararea vehiculelor pentru transport de persoane sînt supuse colectării și transmiterii la stațiile de colectare.

(5) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12 și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de vehicule asigură crearea unor sisteme individuale și colective de returnare și colectare a tuturor vehiculelor scoase din uz, precum și dezvoltarea sistemelor de valorificare materială a deșeurilor de

vehicule scoase din uz.

(6) Operatorul stației de tratare/schemei de valorificare materială a vehiculelor scoase din uz, autorizat de către autoritățile competente specificate la art. 24, este obligat să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri asociate cu activitatea sa, stabilite de prezenta lege, și să se asigure că:

a) toate vehiculele scoase din uz se depozitează și se tratează cu respectarea prevederilor art. 4 și a cerințelor tehnice minime pentru tratare aprobate de Guvern;

b) toate vehiculele scoase din uz sînt dezasamblate înainte de continuarea tratării sau de alte operațiuni echivalente pentru a reduce orice impact negativ asupra mediului;

c) materialele și componentele etichetate sau identificate în orice alt mod, în conformitate cu cerințele aprobate de Guvern, sînt demontate înainte de continuarea tratării;

d) materialele și componentele cu grad ridicat de risc sînt înlăturate separat pentru a nu contamina deșeurile provenind de la vehiculele scoase din uz, produse de mașina de tăiat;

e) operațiunile de demontare și depozitare sînt efectuate astfel încît să permită reutilizarea, valorificarea și reciclarea componentelor vehiculelor;

f) materialele finale obținute după dezasamblarea vehiculelor scoase din uz nu conțin componenți cu caracteristici periculoase.

(7) Operatorul stației de tratare trebuie să asigure atingerea ȳintelor minime de recuperare și reciclare a vehiculelor scoase din uz și să raporteze, trimestrial, producătorilor rezultatele de performanță în atingerea ȳintelor de colectare și tratare a deșeurilor de vehicule scoase din uz, stabilite de Guvern.

(8) Gestionarea vehiculelor scoase din uz se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 52. Uleiurile uzate

(1) Gestionarea uleiurilor uzate se realizează fără a aduce atingere restricȳiilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol și obligaȳiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 21 și 22, astfel încît să se asigure că:

a) uleiurile uzate sînt colectate separat, dacȳ acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;

b) uleiurile uzate sînt tratate cu respectarea prevederilor art. 3 și 4;

c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate cu caracteristici diferite nu se amestecȳ, iar uleiurile uzate nu se amestecȳ cu alte tipuri de deșeuri sau substanȳe, dacȳ o astfel de amestecare împiedicȳ tratarea lor.

(2) În procesul de gestionare a uleiurilor uzate se interzice:

a) deversarea uleiurilor uzate în apele de suprafaȳă, în apele subterane și în sistemele de canalizare;

b) evacuarea pe sol sau depozitarea în condiȳii necorespunzȳtoare a uleiurilor uzate, precum și

abandonarea necontrolată a reziduurilor rezultate și incinerarea acestora;

c) valorificarea și eliminarea uleiurilor uzate prin metode care generează poluare peste valorile-limită de emisie, stabilite prin actele normative aprobate de Guvern;

d) amestecarea diferitor categorii de uleiuri uzate, cu una sau mai multe din proprietățile specificate în anexa nr. 3, și/sau cu alte tipuri de uleiuri conținând bifenili policlorurați sau alți compuși similari, și/sau cu alte tipuri de compuși periculoși;

e) amestecarea cu alte substanțe care impurifică uleiurile;

f) colectarea, stocarea și transportul în comun cu alte tipuri de deșeuri;

g) gestionarea uleiurilor uzate de către persoane neautorizate;

h) utilizarea uleiurilor uzate ca agent de impregnare a materialelor.

(3) Uleiurile uzate care conțin bifenili policlorurați sau alți compuși similari în concentrații mai mari de 50 ppm se gestionează în conformitate cu art. 53 și cu Regulamentul privind bifenilii policlorurați, aprobat de Guvern.

(4) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12 și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii și importatorii de uleiuri asigură crearea unor sisteme de colectare a uleiurilor uzate de la consumatori, precum și dezvoltarea sistemelor de regenerare a acestora, corespunzător cantităților și tipurilor de uleiuri puse la dispoziție pe piață.

(5) În cazul în care regenerarea uleiurilor uzate este posibilă din punct de vedere tehnic și este sigură pentru mediu, transportul acestora de pe teritoriul național la instalațiile de incinerare sau co-incinerare de peste hotare se restricționează prin legislație.

(6) Gestionarea uleiurilor uzate se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 53. Stocurile și deșeurile de poluanți organici

persistenți

(1) În scopul asigurării protecției mediului și a sănătății populației, al prevenirii generării deșeurilor periculoase se interzice producerea, punerea la dispoziție pe piață și utilizarea substanțelor enumerate în secțiunea 1 din anexa nr. 6, fie individual, fie în compoziția preparatelor, fie sub formă de compuși ai unor diverse articole.

(2) Interdicția menționată la alin. (1) nu se aplică în cazul:

a) unei substanțe utilizate pentru cercetări de laborator sau ca standard de referință;

b) unei substanțe care apare ca oligoelement contaminant neintenționat în substanțe, preparate sau articole;

c) substanțelor care apar sub formă de compuși ai articolelor produse înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sau într-o perioadă de 6 luni de la această dată;

d) unei substanțe care apare sub formă de compus al articolelor aflate deja în uz înainte de sau

la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Gestionarea stocurilor de poluanți organici persistenți prevede următoarele:

a) deținătorul unui stoc care constă din sau conține orice substanță enumerată în secțiunea 1 din anexa nr. 6, care nu este permisă de a fi utilizată, administrează acel stoc ca deșeu în corespundere cu prezenta lege și conform art. 6 din Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenți, ratificată prin Legea nr. 40-XV din 19 februarie 2004;

b) deținătorul unui stoc mai mare de 50 kg care constă din sau conține orice substanță enumerată în secțiunea 1 din anexa nr. 6, a cărei utilizare este permisă, va pune la dispoziția Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului informații privind natura și mărimea stocului respectiv;

c) deținătorul va administra stocul într-un mod sigur din punctul de vedere al protecției mediului și sănătății populației;

d) Inspectoratul pentru Protecția Mediului monitorizează modul de utilizare și gestiune a stocurilor notificate.

(4) Gestionarea deșeurilor de poluanți organici persistenți prevede următoarele:

a) producătorii și deținătorii de deșeuri vor întreprinde toate măsurile posibile pentru a evita contaminarea acestor deșeuri cu substanțele enumerate în secțiunea a 2-a din anexa nr. 6;

b) deșeurile care constau din, conțin sau sînt contaminate cu oricare dintre substanțele enumerate în secțiunea a 2-a din anexa nr. 6 trebuie să fie valorificate sau eliminate fără întârziere și în conformitate cu operațiunea D9, prevăzută în anexa nr. 1, cu excepția deșeurilor care conțin bifenili policlorurați, în așa mod încît să se asigure că conținutul de poluanți organici persistenți este distrus sau transformat ireversibil și deșeurile rămase, precum și emisiile nu prezintă caracteristicile poluanților organici persistenți;

c) operațiunile de valorificare sau eliminare care pot conduce la recuperarea, reciclarea, regenerarea sau reutilizarea oricăror dintre substanțele enumerate în secțiunea a 2-a din anexa nr. 6 se interzic.

(5) Transportul stocurilor și deșeurilor de poluanți organici persistenți pînă la locul de tratare sau eliminare se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4. Transportul stocurilor și deșeurilor de poluanți organici persistenți pe drumurile publice spre locul de tratare sau eliminare și transferul acestora pentru eliminare finală peste frontieră se realizează în corespundere cu cerințele stabilite la art. 44 și 64.

(6) Etichetarea poluanților organici persistenți, a stocurilor și deșeurilor se efectuează cu respectarea prevederilor art. 22 din prezenta lege și ale actelor normative aprobate de Guvern.

(7) Gestionarea poluanților organici persistenți, a stocurilor și deșeurilor acestora se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 54. Deșeurile de ambalaje

(1) Se supun prevederilor prezentei legi toate ambalajele puse la dispoziție pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile private sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje

care nu mai corespund scopului pentru care au fost fabricate, indiferent de modul de generare, de recuperare, de depozitare, de reciclare sau de valorificare.

(2) În sensul prezentei legi:

a) ambalaje înseamnă toate produsele realizate din orice materiale, de orice natură, utilizate pentru a conține, a proteja, a manevra, a prezenta și a furniza bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau la consumator. Articolele „nereturnabile” utilizate în aceleași scopuri trebuie, de asemenea, considerate ambalaje;

b) deșeurile de ambalaje înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj care constituie deșeuri conform art. 2 pct. 9);

c) gestionarea deșeurilor de ambalaje înseamnă gestionarea deșeurilor astfel cum este definită la art. 2 pct. 15);

d) plastic înseamnă un polimer la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care este capabil să funcționeze drept principal component structural al pungilor de transport;

e) pungi de transport din plastic înseamnă pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse;

f) pungi de transport din plastic subțire înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;

g) pungi de transport din plastic foarte subțire înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sînt necesare din motive de igienă sau care sînt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci cînd acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente.

(3) Activitatea de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje are la bază principiile generale prevăzute de prezenta lege și de actele normative în domeniu.

(4) Principiile specifice activității de gestionare a deșeurilor de ambalaje sînt:

a) prevenirea producerii deșeurilor de ambalaje;

b) reutilizarea ambalajelor;

c) reciclarea deșeurilor de ambalaje;

d) alte forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje care reduc cantitățile eliminate prin depozitare finală.

(5) În scopul prevenirii generării deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 3, precum și al evitării poluării mediului, se interzice distribuirea gratuită a pungilor din plastic, cu excepția pungilor din plastic foarte subțire.

(6) În scopul asigurării protecției mediului și a sănătății populației și prevenirii formării deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, ambalajele trebuie să respecte următoarele cerințe esențiale și niveluri ale concentrației de metale grele:

1) cerințele esențiale specifice privind fabricarea și compoziția ambalajului:

a) ambalajul va fi fabricat astfel încât volumul și greutatea acestuia să fie limitate la minimum necesar pentru a asigura nivelul cerut de siguranță, igienă și acceptabilitate, atât pentru produsul ambalat, cât și pentru consumator;

b) ambalajul va fi conceput, fabricat și comercializat într-un mod care să permită reutilizarea sau valorificarea sa, inclusiv reciclarea, și să reducă la minimum impactul negativ asupra mediului;

c) ambalajul va fi fabricat urmărindu-se reducerea la minimum a conținutului de substanțe nocive sau de alte substanțe și materiale periculoase în compoziția materialului de ambalare și în elementele sale, care se pot regăsi în emisiile, cenușa sau levigatul care rezultă din procesele de eliminare a deșeurilor de ambalaje;

2) cerințele esențiale specifice privind caracterul reutilizabil al unui ambalaj:

a) proprietățile fizice și caracteristicile ambalajului trebuie să permită mai multe rotații în condiții normale de utilizare preconizate;

b) ambalajul reutilizat trebuie pregătit, după caz, pentru a satisface exigențele în materie de sănătate și de securitate;

c) ambalajul care nu mai poate fi reutilizat trebuie să devină deșeu de ambalaj valorificabil;

3) cerințele esențiale specifice privind caracterul valorificabil al unui ambalaj:

a) ambalajul va fi fabricat astfel încât să permită reciclarea unui anumit procent din greutatea materialelor folosite, atunci când devine deșeu de ambalaj. Acest procent poate varia în funcție de tipul materialului folosit la fabricarea ambalajului;

b) ambalajul va fi fabricat astfel încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaj tratate în vederea valorificării energetice să aibă o valoare calorică minimă, precum și să permită optimizarea valorificării de energie;

c) ambalajul va fi fabricat astfel încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaje tratate în vederea compostării să fie suficient de biodegradabile;

d) ambalajul biodegradabil va fi fabricat astfel încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, o descompunere fizică, chimică, termică sau biologică pînă la transformarea în bioxid de carbon, biomasă și apă a celei mai mari părți a materialului;

4) totalul nivelului concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezent în ambalaje sau în componentele ambalajelor nu trebuie să depășească 100 ppm, raportat la masă, cu excepția ambalajelor realizate în întregime din cristal cu conținut de plumb.

(7) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12, producătorii de ambalaje și/sau de produse ambulate asigură crearea unor sisteme de preluare sau colectare a deșeurilor de ambalaj și dezvoltarea schemelor de valorificare materială sau energetică a deșeurilor de ambalaje care nu pot fi reciclate, fiind inutilizabile pentru valorificare materială.

(8) Operatorul stației de tratare/schemei de valorificare materială a deșeurilor de ambalaje, autorizat de către autoritățile competente menționate la art. 24, este obligat:

a) să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri, asociate cu

activitatea sa, stabilite de prezenta lege;

b) să asigure că toate deșeurile supuse tratării care pot fi reciclate sau valorificate nu vor fi eliminate;

c) să raporteze trimestrial producătorilor de ambalaje rezultatele de performanță în atingerea țintelor de colectare și tratare a deșeurilor de ambalaje stabilite de Guvern.

(9) Gestionarea ambalajului și deșeurilor de ambalaje se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 55. Deșeurile rezultate din activitatea medicală

(1) În sensul prezentei legi, deșeurile rezultate din activitatea medicală se consideră deșeurile rezultate din activitățile de asistență medicală pentru om și animale și/sau din cercetările conexe, clasificate în deșeuri periculoase și nepericuloase în conformitate cu poziția 18 din Lista deșeurilor.

(2) Gestionarea deșeurilor menționate la alin. (1), inclusiv a celor periculoase, se efectuează în condiții de siguranță pentru mediu și sănătatea populației, ținând cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, precum și de cele ale documentelor directe adoptate în cadrul acesteia.

(3) Împachetarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, inclusiv a celor periculoase, se efectuează doar în ambalaj confecționat din materiale care permit eliminarea acestuia cu riscuri minime pentru mediu și sănătatea populației. Ambalajul în care se face colectarea și care vine în contact direct cu deșeurile periculoase rezultate din activitatea medicală este de unică folosință și se elimină o dată cu conținutul.

(4) Etichetarea deșeurilor periculoase rezultate din activitatea medicală se efectuează cu respectarea prevederilor art. 22 din prezenta lege și a actelor normative aprobate de Guvern.

(5) În procesul de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală se interzice:

a) depunerea deșeurilor periculoase neambalate (în vrac);

b) utilizarea pentru ambalarea deșeurilor periculoase a materialelor care nu corespund prevederilor alin. (3) din prezentul articol și actelor normative aprobate de Guvern;

c) amestecarea diferitor categorii de deșeuri periculoase rezultate din activitatea medicală, precum și amestecarea acestora cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe ori materiale.

(6) Transportul deșeurilor rezultate din activitatea medicală, inclusiv al celor periculoase, pînă la locul de tratare sau eliminare se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4. Transportul deșeurilor periculoase pe drumurile publice pînă la locul de tratare sau eliminare și transferul acestora pentru eliminare finală peste frontieră se realizează în corespundere cu cerințele stabilite la art. 44 și 64.

(7) Producătorii deșeurilor rezultate din activitatea medicală sînt obligați:

a) să colecteze separat deșeurile la sursă, asigurînd trierea acestora pe categorii de deșeuri, în

scopul facilitării tratării și eliminării specifice fiecărei categorii de deșeuri;

b) să asigure tratarea și/sau eliminarea deșeurilor, inclusiv a celor periculoase, produse la întreprinderile sau instalațiile autorizate conform art. 25, precum și eliminarea rapidă și completă a factorilor cu potențial nociv pentru mediu și sănătatea populației;

c) să asigure ținerea evidenței deșeurilor și transmiterea informației despre deșeurile generate și gestionarea acestora în conformitate cu art. 32 și 33 din prezenta lege și cu actele normative aprobate de Guvern.

(8) Conducătorii instituțiilor de asistență medicală pentru om și animale și instituțiilor de cercetări în acest domeniu, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligați:

a) să prevadă anual cheltuielile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi;

b) să aprobe planuri proprii de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și să asigure implementarea acestora în conformitate cu regulamentul intern și actele normative aprobate de Guvern;

c) să nominalizeze o persoană responsabilă pentru activitățile de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală;

d) să asigure formarea profesională continuă a angajaților în domeniul gestionării deșeurilor rezultate din activitatea medicală

Articolul 56. Biodeșeurile

(1) Gestionarea biodeșeurilor definite la art. 2 pct. 2) se efectuează cu respectarea prevederilor art. 3 și 4, astfel încît să se asigure:

a) colectarea separată a biodeșeurilor în vederea compostării și fermentării acestora;

b) tratarea biodeșeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;

c) producerea din biodeșeuri a unor materiale fără riscuri pentru mediu.

(2) Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini vor fi colectate separat și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.

(3) În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase, se interzice tratarea acestora în stații de compostare.

Articolul 57. Deșeurile generate de nave și reziduurile

de marfă

(1) În scopul protecției eficiente a mediului acvatic și al prevenirii deversării deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de marfă se interzice deversarea ilicită a deșeurilor și a reziduurilor în mediul marin sau în cursuri de apă de către navele care utilizează porturile naționale, asigurînd predarea acestora către instalațiile portuare de preluare.

(2) În sensul alin. (1) al prezentului articol:

a) deșeuri generate de nave înseamnă toate deșeurile, inclusiv apele uzate și alte reziduuri decât cele de marfă, care provin din exploatarea navelor și care intră sub incidența prevederilor anexelor I, IV și V la Convenția internațională privind prevenirea poluării de către nave, adoptată la Londra la 2 noiembrie 1973 (MARPOL 73/78), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 189-XVI din 28 iulie 2005, precum și deșeurile asociate mărfurilor, astfel cum sînt definite în liniile directoare ale Organizației Maritime Internaționale (OMI) pentru implementarea anexei V la Convenție;

b) reziduuri de marfă înseamnă resturile mărfurilor din magaziile sau tancurile de marfă care rămîn la finalul operațiunilor de descărcare și curățare, inclusiv surplusurile sau scurgerile de marfă ce pot apărea în timpul operațiunilor de încărcare și/sau descărcare;

c) instalații portuare de preluare înseamnă orice instalație fixă, flotantă sau mobilă care servește la preluarea deșeurilor generate de nave și/sau a reziduurilor de marfă.

(3) Fără a aduce atingere definițiilor de la alin. (2) lit. a) și b) din prezentul articol, deșeurile generate de nave și reziduurile de marfă sînt considerate deșeuri în înțelesul art. 2 pct. 9).

(4) Predarea deșeurilor generate de nave se va realiza după cum urmează:

a) comandantul unei nave care face escală într-un port pe teritoriul Republicii Moldova va preda toate deșeurile generate de navă unei instalații portuare de preluare, autorizată din punctul de vedere al protecției mediului în conformitate cu prevederile MARPOL 73/78, înaintea părăsirii portului. Operatorii instalațiilor portuare de preluare vor elibera un document de confirmare a cantității și a tipurilor de deșeuri preluate, pe care îl vor înmîna comandantului navei;

b) o navă poate fi autorizată de autoritatea competentă în domeniul transportului naval să își continue voiajul spre următorul port de escală fără să predea toate deșeurile dacă nava dispune de spațiu suficient de stocare a deșeurilor care au fost acumulate și care vor fi generate în timpul voiajului prognozat, cu garanția asigurării ca nu există niciun risc ca deșeurile să fie aruncate în cursurile de apă.

(5) Avînd în vedere aspectele pecuniare prevăzute la art. 29 pentru acoperirea costurilor aferente instalațiilor portuare de preluare a deșeurilor generate de nave, inclusiv pentru preluarea și gestionarea deșeurilor și/sau reziduurilor de marfă, administrațiile portuare trebuie să instituie un sistem de tarificare aplicabil navelor.

(6) Sistemul de tarificare prevăzut la alin. (5) trebuie să încurajeze armatorul navei să predea deșeurile generate și/sau reziduurile de marfă la instalațiile portuare de preluare și să nu le descarce în mare sau cursuri de apă. În acest sens, următoarele principii vor fi aplicate tuturor navelor, cu excepția navelor de pescuit și a ambarcațiunilor de agrement autorizate să transporte pînă la 12 pasageri:

a) toate navele care fac escală într-un port de pe teritoriul Republicii Moldova vor contribui la acoperirea costurilor prevăzute la alin. (5), chiar dacă instalațiile portuare de preluare sînt sau nu sînt utilizate. Astfel, costul va fi inclus, de regulă, în tarifele portuare sau, prin excepție, va putea fi aplicat un tarif separat pentru deșeuri. Tarifele pot fi aplicate diferențiat, în funcție de categoria, tipul și dimensiunea navei;

b) partea din costuri care nu este acoperită de tarifele prevăzute la lit. a), dacă este cazul, va fi acoperită prin valorificarea deșeurilor efectiv predate de către nave, în funcție de tipurile și cantitățile acestora;

c) tarifele vor fi reduse atunci cînd comandantul poate demonstra că nava sa generează cantități reduse de deșeuri ca urmare a managementului de mediu aplicat, construcției navei, echipamentului și operării efectuate.

(7) Sistemul de tarificare va fi echitabil, transparent și nediscriminatoriu, va reflecta costurile instalațiilor și ale serviciilor puse la dispoziție, chiar dacă acestea sînt sau nu sînt utilizate. Cuantumul tarifelor, modul de aplicare și baza de calcul al acestora se stabilesc de Guvern.

Articolul 58. Deșeurile de mercur

(1) În sensul prezentei legi, deșeuri de mercur înseamnă substanțe sau obiecte care constau din, conțin sau sînt contaminate cu mercur sau compuși de mercur care constituie deșeuri conform art. 2 pct. 9).

(2) Deșeurile de mercur vor fi gestionate în condiții de siguranță pentru mediu și sănătatea populației, ținîndu-se cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directoare adoptate în cadrul acesteia.

(3) Colectarea, transportul, stocarea, tratarea sau eliminarea deșeurilor de mercur se realizează în baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor art. 25, cu respectarea condițiilor stabilite în aceasta.

(4) Deșeurile de mercur, inclusiv lămpile fluorescente uzate, se colectează separat și nu sînt amestecate cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe sau materiale.

(5) Producătorii deșeurilor de mercur și întreprinderile care administrează deșeuri de mercur asigură împachetarea și etichetarea acestora conform prevederilor art. 22 și cerințelor privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobate de Guvern.

(6) Transportarea deșeurilor de mercur pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat de Guvern. Transferul deșeurilor de mercur pentru eliminare finală peste frontieră se realizează în corespundere cu cerințele stabilite la art. 64.

(7) Depozitarea deșeurilor de mercur, inclusiv a deșeurilor de mercur metalic, se realizează în conformitate cu cerințele de gestionare și criteriile specifice de depozitare a acestora aprobate de Guvern

Articolul 59. Deșeurile de azbest

(1) În sensul prezentei legi, deșeuri de azbest înseamnă substanțele sau produsele și materialele care constau din sau conțin azbest și constituie deșeuri conform art. 2 pct. 9).

(2) Deșeurile de azbest vor fi gestionate în condiții de siguranță pentru mediu și sănătatea populației, ținîndu-se cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directoare adoptate în cadrul acesteia.

(3) Deșeurile de azbest vor fi colectate separat, ambalate, etichetate, depozitate și eliminate într-un depozit de deșuri amplasat într-un loc destinat special pentru eliminarea deșeurilor de azbest.

(4) Colectarea, transportul, stocarea, tratarea sau eliminarea deșeurilor de azbest se realizează în baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor art. 25, cu respectarea condițiilor stabilite în aceasta.

(5) Producătorii de deșuri de azbest și întreprinderile care administrează deșuri de azbest asigură împachetarea și etichetarea acestora conform prevederilor art. 22 și cerințelor privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobate de Guvern.

(6) Transportarea deșeurilor de azbest pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat de Guvern. Transferul deșeurilor de azbest pentru eliminare finală peste frontiere se realizează în corespundere cu cerințele stabilite la art. 64.

Articolul 60. Anvelopele uzate

(1) În sensul prezentei legi, anvelope uzate înseamnă anvelopele care constituie deșuri conform art. 2 pct. 9).

(2) Anvelopele uzate vor fi gestionate în mod sigur pentru mediu, ținându-se cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directoare adoptate în cadrul acesteia.

(3) Activitățile de gestionare a anvelopelor uzate se realizează în baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor art. 25, cu respectarea condițiilor stabilite în aceasta.

(4) Colectarea, transportul și păstrarea anvelopelor uzate se realizează separate prin intermediul unei rețele de colectare a cauciucurilor uzate, formată din centre de deservire tehnică a automobilelor, centre comerciale auto, parcuri și alte obiecte autorizate conform prezentei legi.

(5) În corespundere cu prevederile art. 13, anvelopele uzate și alte deșuri de cauciuc sînt supuse valorificării materiale sau energetice în conformitate cu cerințele aprobate de Guvern.

(6) În cazul valorificării energetice a anvelopelor uzate, operatorul va asigura instalarea și buna funcționare a sistemelor de purificare a emisiilor în componentele mediului, a echipamentului de măsurare pentru controlul emisiilor, inclusiv cel computerizat, precum și raportarea volumelor de emisii și a rezultatelor de control conform legislației de mediu.

(7) Transportarea anvelopelor și cauciucurilor uzate pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44. Transportul anvelopelor uzate de pe teritoriul național la întreprinderile de valorificare sau eliminare de peste frontiere se restricționează prin legislație.

Articolul 61. Deșeurile de metale feroase și neferoase

(1) În sensul prezentei legi, deșuri de metale feroase și neferoase înseamnă metalele feroase și neferoase care constituie deșuri conform art. 2 pct. 9). Resturile de metale generate de procesele

tehnologice se consideră deșeuri.

(2) Deșeurile de metale feroase și neferoase vor fi gestionate în condiții de siguranță pentru mediu și sănătatea populației, ținându-se cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directe adoptate în cadrul acesteia.

(3) Activitățile de gestionare a deșeurilor de metale feroase și neferoase se realizează în baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor art. 25, cu respectarea condițiilor stabilite în aceasta.

(4) Transportarea metalelor feroase și neferoase, inclusiv în formă de praf sau pulbere, și al deșeurilor acestora pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat de Guvern.

(5) Colectarea deșeurilor de metale feroase și neferoase se efectuează separat, prin intermediul unui sistem individual și colectiv de colectare a acestora, conform prezentei legi și legislației.

(6) Deșeurile de metale feroase și neferoase sînt supuse valorificării conform prevederilor art. 13, precum și reutilizării și reciclării conform art. 14.

(7) Activitățile de recuperare și reciclare a deșeurilor de metale sînt supuse controlului ecologic.

(8) Operatorul activităților de recuperare și de reciclare a deșeurilor de metale va asigura instalarea și buna funcționare a sistemelor de purificare a emisiilor în componentele mediului, a echipamentului de măsurare pentru controlul emisiilor, precum și raportarea volumelor de emisii și a rezultatelor de control conform legislației de mediu.

(9) Transportarea deșeurilor de metale feroase și neferoase de pe teritoriul național la întreprinderile de valorificare se efectuează în conformitate cu art. 64. În cazul în care reutilizarea și reciclarea deșeurilor de metale feroase și neferoase sînt posibile din punct de vedere tehnic și sînt sigure pentru mediu, transportarea transfrontalieră a acestora se restricționează prin legislație.

Articolul 61¹. Licențierea activităților de colectare, păstrare,

prelucrare, comercializare, precum și de export

al resturilor și deșeurilor de metale feroase și

neferoase, de baterii și acumulatori uzați,

inclusiv în stare prelucrată

(1) Modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a licenței pentru colectarea, păstrarea, prelucrarea, comercializarea, precum și exportul resturilor și deșeurilor de metale feroase și neferoase, de baterii și acumulatori uzați, inclusiv în stare prelucrată, se reglementează de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(2) Pentru obținerea licenței, solicitantul prezintă, fie pe suport de hîrtie – la sediul autorității

emitente, fie în format electronic – prin intermediul ghișeului unic electronic de solicitare a actelor permissive, următoarele documente:

a) cererea în care se indică informații privind: denumirea, forma juridică de organizare, IDNO, adresa juridică a întreprinderii ori numele, prenumele, seria și numărul buletinului de identitate al persoanei fizice; genul de activitate, integral sau parțial, pentru a cărui desfășurare solicitantul intenționează să obțină licență; asumarea, pe propria răspundere de către solicitant, a responsabilității pentru respectarea condițiilor de licențiere la desfășurarea genului de activitate pentru care se solicită licență și pentru veridicitatea documentelor prezentate;

b) copia documentului ce atestă înregistrarea întreprinderii sau a buletinului de identitate al persoanei fizice;

c) dovada dreptului de proprietate sau de locațiune a imobilului (suprafețe utilizate, încăperi închise pentru păstrarea resturilor și deșeurilor de metale neferoase) în care se va desfășura activitatea licențiată;

d) copia permisului de exercitare eliberat persoanei responsabile care activează în domeniul securității industriale (pentru prelucrarea resturilor și deșeurilor de metale feroase și neferoase, de baterii și acumulatori uzați, inclusiv în stare prelucrată);

e) lista tehnicii, utilajului și mecanismelor specializate de care dispune agentul economic cu drept de proprietate și/sau locațiune.

(3) Solicitarea altor documente decât cele prevăzute de prezentul articol se interzice. Datele din documentele și informațiile depuse se verifică prin procedura ghișeului unic.

(4) În ziua înregistrării cererii și documentelor stabilite de prezentul articol pentru eliberarea/reperfectarea licenței, autoritatea de licențiere va înștiința Inspectoratul pentru Protecția Mediului pentru a se asigura (cu sau fără solicitarea unei vizite de control din partea organului în cauză) cu privire la corespunderea condițiilor de activitate a solicitantului cu cerințele de protecție a mediului. În cel mult 7 zile lucrătoare de la data înștiințării, Inspectoratul pentru Protecția Mediului va transmite o notificare sau procesul-verbal de control privind rezultatele verificării efectuate.

(5) În cazul în care Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu a inițiat un control în urma înștiințării și/sau nu a eliberat procesul-verbal de control în decursul a 7 zile lucrătoare de la data înștiințării, survine principiul aprobării tacite.

(6) Licența se perfectează în 10 zile lucrătoare și se eliberează pentru un termen de 5 ani

(7) În cazul refuzului de a acorda licența, autoritatea de licențiere este obligată să prezinte solicitantului decizia ce conține motivele și argumentele refuzului.

Articolul 62. Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase

(1) Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase (denumit în continuare – Centru) este o întreprindere pentru gestionarea deșeurilor periculoase, cu statut de persoană juridică distinctă și cu buget separat, subordonată Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

(2) Centrul se ocupă de repartizarea tratamentelor pentru deșeurile poluanților organici persistenți sau pentru cele contaminate cu poluanții organici persistenți, pentru deșeurile cu conținut de mercur și deșeurile periculoase formate în urma dezasamblării bateriilor și acumulatorilor, a echipamentelor electrice și electronice, a automobilelor scoase din uz, precum și

de exportul acestora pentru eliminare finală.

(3) Centrul examinează posibilitățile de primire și de repartizare a tratamentelor altor tipuri de deșeuri periculoase.

Articolul 62¹. Subvenționarea procesului de gestionare

a deșeurilor de ambalaje

(1) Subiecți ai mecanismului de subvenționare a procesului de gestionare a deșeurilor de ambalaje sunt:

a) persoanele juridice care dețin autorizație de mediu privind valorificarea deșeurilor;

b) sistemele individuale și/sau colective supuse regimului de responsabilitate extinsă a producătorului.

(2) Modul, condițiile, procedura de acordare și cuantumul subvenției se stabilesc de către Guvern.

(3) Subvenția se acordă din mijloacele bănești acumulate în Fondul Național pentru Mediu.

[Art.62¹ al.(3) modificat prin LP54 din 10.03.22, MO80-87/25.03.22 art.136; în vigoare 25.04.22]

Capitolul VIII

IMPORTUL ȘI EXPORTUL DEȘEURILOR

Articolul 63. Regimul importului de deșeuri

(1) Este interzis importul în Republica Moldova al deșeurilor și reziduurilor de orice natură, în stare brută și prelucrată în scopul acumulării temporare, valorificări sau eliminări prin orice metodă, cu excepția categoriilor de deșeuri prezentate în anexa nr. 7, destinate utilizării în calitate de materie primă secundară la întreprinderile autohtone existente.

(2) Plasarea deșeurilor în scop de distrugere, prelucrare/reciclare sau valorificare de pe teritoriul zonelor libere pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova nu se va considera import, ci livrare impozabilă cu eliberarea facturii fiscale fără depunerea declarației vamale.

(3) Deșeurile generate de către rezidenții zonelor economice libere în urma activității sale, scoase de pe teritoriul zonelor libere și plasate pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova în scop de distrugere, prelucrare/reciclare sau valorificare la întreprinderile specializate, se asimilează cu deșeurile obținute pe teritoriul Republicii Moldova, fiindu-le aplicată legislația națională în domeniul mediului.

(4) Mărfurile, mijloacele fixe și obiectele de mică valoare uzate vor fi plasate în libera circulație pe baza valorii reziduale sau celei stabilite în baza expertizei efectuate de Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova sau de alte entități licențiate.

Articolul 64. Transferul și exportul deșeurilor

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase pot exporta aceste deșeuri numai pentru eliminare finală în țările care au ratificat Convenția Basel privind controlul transportului peste

frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și care dispun de tehnologie adecvată și acceptă să efectueze asemenea operațiuni.

(2) Transferul de deșeuri din Republica Moldova în alte țări se realizează numai cu aprobarea notificării pentru export sau tranzit de către autoritățile competente desemnate de țara importatoare, cu respectarea prevederilor regulamentelor privind transferurile de deșeuri aprobate de Guvern.

(3) Evidența notificărilor pentru export, import sau tranzit se va realiza prin intermediul SIA MD.

Capitolul IX

RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI PRIVIND DEȘEURILE

Articolul 65. Răspunderea pentru încălcarea legislației
privind deșeurile

Nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative aprobate în temeiul prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală, conform legii.

Articolul 66. Răspunderea pentru prejudiciul cauzat
mediului și sănătății populației

Prejudiciul cauzat sănătății populației ca urmare a poluării mediului cu deșeuri va fi reparat în conformitate cu prevederile Codului civil al Republicii Moldova.

Capitolul X

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 67. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege stabilește cadrul normativ privind gestionarea deșeurilor în vederea protecției mediului și a sănătății populației. Prezenta lege transpune Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 312 din 22 noiembrie 2008.

(2) Prezenta lege intră în vigoare după 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. 54 alin. (5) care se pune în aplicare începînd cu 1 ianuarie 2017, art. 54 alin. (6) care se pune în aplicare începînd cu 1 ianuarie 2018 și art. 62 care se pune în aplicare începînd cu 1 ianuarie 2020.

(3) Prevederile art. 49 alin. (7) se aplică pînă la 1 ianuarie 2018.

(4) Exceptarea prevăzută la art. 49 alin. (8) lit. c) se aplică pînă la 1 ianuarie 2020.

(5) Timp de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile art. 32 alin. (1)-(3) se vor aplica și producătorilor de deșeuri nepericuloase.

Articolul 68. Dispoziții tranzitorii

(1) Guvernul:

a) în termen de 12 luni de la publicarea prezentei legi, va elabora cadrul normativ aferent prezentei legi;

b) în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi

- va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea actelor legislative în concordanță cu prezenta lege;

- va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege

- va elabora și va aproba Programul național privind gestionarea deșeurilor;

c) va asigura stabilirea graduală a mecanismului de implementare a responsabilității extinse a producătorului, prevăzut la art. 12.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 1347-XIII din 9 octombrie 1997 privind deșeurile de producție și menajere (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr. 16-17, art. 101), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Andrian CANDU

Nr. 209. Chișinău, 29 iulie 2016.

[anexa nr.1](#)

[anexa nr.2](#)

[anexa nr.3](#)

[anexa nr.4](#)

[anexa nr.5](#)

[anexa nr.6](#)

[anexa nr.7](#)